

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Kovo-March 30 d., 1927

442

Nr. 6 (220)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

Advertising rates on application.
All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

Kazys

Branginkime Savo Sveikata

"O palaiminta sveikata! brangesnė esi už auksą ir turtus! Tu išplėtoji dvasią ir atidarai visas jos pajėgas. Kas tave turi, ne daug ko gali geisti, o nelaimingajam, kuriam tavęs trūksta — trūksta viso ko." Sternia's

Garsus dailininkas, kokį pažįsta pasaulis, nupiešė nepaprastai gražų paveikslą. Jis diena iš dienos ištisus metus su teptuku rankoje, užmiršęs visus gyvenimo patogumus, valgi, gėrimą ir poilsį dirbo paveikslą, kol nepadarė to, į kurį kiekvienas su didžiausiu pasigėrėjimu žiūrėjo. Vienok neveizint į dailininko nepaprastą talentą, kurį kiekvienas galėjo išskaityti iš nupiešto paveikslo, nepasiekė tikslo. Rodėsi, kad paveikslo varšos naktį pasikeisdavo, atrodydavo kokios tai miglotos, neaiškios. Rausva, rožinė lūpų bei veido spalva išnykdavo, vandeningos, blizgančios akys užgesdavo ir pasilikdavo audeklo dugne. Liemuo nustodavo savo grakštumo ir pavirsdavo koku tai merdėjančiu gelsvos spalvos lavonu. Daug jis dirbo, daug kankinosi, vienok paveikslas tapo sunaikintu ir pats dailininkas nežinojo kodel?

Jis savo teptukus gerai peržiūrėdavo prieš pradėsiant darbą taip-pat dažus, kurie buvo pri-

rengti paveikslui. Jo vaizduotė taip-pat buvo laki, pilna gražios fantazijos. Darbas buvo gerai ir rūpestingai atliktas.

Greta jo gyveno kitas, kuris neturėdamas tikrojo dailininko talento, piešdavo paveikslus menkos vertės, į kuriuos niekas nekreipė dėmesio. Pavydėdamas garbės ir pasisekimo pirmajam naktį, kada dailininkas po sunkiam darbui miegodavo, jis įeidavo į galeriją, kur buvo piešiamas paveikslas su tamsiais dažais naikindavo dailininko gražų darbą, kurio jokiū būdu negalėjo pamėgdžioti. Paveikslas, kuris būtų galėjęs būti pavyzdžiu kartų kartoms, kuris būtų suteikęs nemarų vardą dailininkui, nepasiekė savo aukštumos ir galutinai sunyko, be vilties atnaujinimo.

Daug kartų dailininkas mėgino piešti paveikslą, daug kartų jo konkurentas jį naikino.

Abudu jie piešė žmogaus gyvenimą. Jų vardai: Sveikata ir Liga. Pirmas keliasi anksti, pažadintas pirmųjų aušrinės spindulių, dirba prie saulės šviesos, tyrame ore, kur ošia šimtamečiai ąžuolai, kur be paliovos banguoja sraunios upės, kur putotos jurių bangos per amžius plauja milžinų uolų krūtinės; kur žalios lankos išmargintos gėlėmis, kur darbininkės bitės renka medų. Ten dailininkas tveria savo paveikslus, ten jo grožio

šaltinis, kurio gyvas vanduo gaivina sielą ir auklėja pajėgas.

Antrasis retai kada pasirodo dienos metu, gi išeina į žmones, kuomet visi miega. Jis šliaužioja pakampėmis bijodamas šviesos, jo rankos dažnai paliečia puikiausius Sveikatos daiktus, juos paversdams niekais.

Koks didelis kontrastas ir kokį gauname įspūdį, kuomet darome išvadą-palyginimą!

Pascalio tvirtinimas, kad liga yra natūrališka gyvenime sąlyga ir kūnas yra dvasios priešu, jau beveik užmirštas, bet dar ir po šiai dienai nekartą tenka sutikti žmonių, kurie įgavę kokią nors ligą visai nei nemėgina tyrinėti jos priežastį, kodėl tas su juom atsitiko, kodėl jis susirgo, o nekartą atsitinka, kad ligonis norėdamas sugrąžinti savo prarastą sveikatą išsigeria naminės (moonshine) ir kuomet pastaroji "gyduolė" galutinai suardo sveikatą, tąsyk kreipiasi prie gydytojo, bet dažnai atsitinka, kad jau būna pervėlu.

Niekas neužginčys, kad kiekvieną ligą iššaukia patys žmonės per savo nesusipratimą. Girtuoklystė, paleistuvystė, neišmiegojimas, prastas, sugadintas maistas, stoka tyro oro nusilpnina žmogaus organizmą ir prirengia dirvą įvairioms ligoms. Stebėtis reikia, kad daugelis daro nepateisinamą klaidą gyvenime, būk stoka išteklių geriau gyventi, o praleidžia sunkiai uždirbtus pinigus ne vien be naudos, bet dar ir ligą sau už juos nusiperka; juk vakare po sunkaus darbo daug naudingiau praleisti 2 ar 3 valandas pasivaikščiojimui po gražų parką, paspardyti futbolą ne kaip kad kokiame nors "ice cream parlor" skambinti stikleliu ir praskambinti visą savo uždarbį, protą ir sveikatą.

Mums reikia stiprių, sveikų žmonių. Jau seniai praėjo tie laikai, kada buvo žiūrima į kūną kaip į piktą prie dvasios prikergtą, kurį privalome kankinti, kad jį susilpninti, kad lengviau būtų gašlumas suvaldyti. Išdžiūvęs, liesas kūnas nevisuomet esti dorybių reiškėju, lygiai sutukimas nereiškia palinkimą prie nuodėmių.

Romėnai tyčiodavosi iš kūniško silpnumo ir nerangumo. Graikai išgydydavo silpnus ir nesveikus ir prirengdavo juos, kad būtų naudingi tarnauti tėvynei. Geras kūno išlavinimas buvo žaislų ir lenktynių pasisekimu. Jie garbino sveikatą paveiksle jaunos ir dailios deivės Hygejos. Sulyginkim išblyškusį, sunykusį vyrą iš mūsų laikų su stipria Graikijos ir Romos jaunuomene. Puikiu kūno sudėjimu pasižymi Šiaurės Amerikos indijonai. Kuomet tapytoją West'ą, jam beviešint Romoj, nuvedė į Vatikaną parodyti dailės turtus, visųpirma jam parodė stovylą garsaus Apollo.

"O!—sušuko tapytojas—tai indijonas!"

Koks pavyzdys mūsų L. Vyčių organizacijai, kurios yra didžiausia pareiga auklėjimas jaunuo-
menės, prirengimas jos prie būsiančio gyvenimo, kad būtų sveikais nariais tautos ir šeimynos, nes tik sveikame kūne stipri dvasia gyvena.

Dideli miestai naikina gaivias mūsų kūno pajėgas. Miestas — mūsų fiziškų gabumų kapas. Tad branginkime savo sveikatą.

Nekartą ir nevienam teko sutikti gatvėj žmogų—nežmogų, kuris tiesia į praeivį savo išdžiūvusią drebančią ranką prašydamas išmaldos. Jaunas pasenęs, savo gyvenimą pralošęs, bet gamta naudojasi ir laiko jį kaipo persergėjimą kitiems. Netekai sveikatos, kokia priežastis? Matyti iš tavo veido kokiu būdu jos netekai. Jei per girtuoklystę, iškabino mėlsvai raudoną vėliavą ant tavo nosies, tavo akių išvaizda ir kiekvienas tavo kūno nenormališkas judėjimas išduoda tave ir persergsti kitus, kad nepatiktų panašus likimas.

Pasaulis pilnas nepabaigtų, lopytų dalykų, kurie yra liguisto gyvenimo pasekmėmis. Daug lengviau yra nuo ligos apsisaugoti, negu nuo jos išsigydyti.

Artinasi pavasaris, šilti saulutės spinduliai sulaužė stiprų ledinį tiltą, kuris per ištisą žiemą laikė it geležinėmis replėmis sukales ežerus ir upes. Lai pavasario saulutės spinduliai sušildo ir mūsų jaunas krūtines, kad sulaužę savo nerangumo ledus, apleidę surūkusių miestų gatves išėję į saulėtos gamtos prieglobstį auklėsime savo pajėgas, stiprinsime sveikatą, o sustiprėję fiziškai ir dvasiniai galėsime drąsiai stoti į gyvenimo kovą ir ją laimėsime.

—o— "VYČIAI Į DARBĄ"

Pildykime Lietuvos Vyčių XIV-to Seimo nutarimą.

Apskričiai surengti nors vieną pramogą į metus, nuo kurios pelnas būtų skiriamas L. Vyčių Centru.

Atkreipkim daugiau atydos ir išpildykim viršminėtą nutarimą. Kuopos, kurios nepriklausos prie apskričių, turėtų atskirai surengti kokią nors pramogą ir skirti Centru pelną.

Naujos Anglijos Apskritys pasirodė pirmutinis. Ką kiti apskričiai ir kuopos daro?

K. J. Viesula, L. V. Centro Pirm.

Poezija

Petras Gintaras

TOLIMAI ŽVAIGŽDEI

Skrajingosios miglos suklostė takus,
Tik darganos vėjas bedrasko krūtinę...
Pakilę šešėliai apgaubė kalnus—
Pro rūkus įspindo žvaigždė sidabrinė...

Nuo aukštojo kalno—į šviesiąją žvaigždę
Ištiesęs rankas aš meldžiausi karštai—
—Neatmeski manęs, o žvaigždė tolimoji!..
Ir po kojų man nyko jau žemės kraštai...

Ir nuskrido dvasia į slaptingąjį tolių—
Kur spindi žvaigždė sidabrinė,
Kurios taip ilgėjosi mano krūtinė...

Kai saulė iš jūrų apleisdama guolį
Tekėjo,—aš vis dar raudojau graudžiai—
Išskrido dvasia, kur padangių skliautai...

Žilvitis

SAULĖTAS RYTMETYS.

Ant kalno sapnuoja išaugusios pūšys.
Žaliąsias viršūnes į debesius remia.
Ir siuncia palaimą joms mėnuo tėtušis
Puikiais siluetais pasveikinęs žemę.

Nubudo išvargus svajonėms krūtinė,
Nutysa į žemę aušrinės kasnykai,
Gyvai suplasnojo plačioji mėlynė,
Jau sveikina rytą miškų giesmininkai.

Pauro naktuzės išausti audimai,
Slaptingi pavėšiai mūs ateitį lėmę,
Jau skamba giesmių žavėjanti gaudimai,
Sustosim į darbą drąsos pasisėmę!

Ir prakaitu vilgysim įkaitusę kaktą,
Ir žengsim prie švento, kilnaus idealo.
Supratę saulėtojo rytmečio šnektą,
Į saulę jau rytmečio kraštai pabalo!

Žilvitis

SONETAS

Ilgėsysis

Ankstybojo rytmečio pirmasis gandas,
Pažadino mane iš nakties svajonių.
Pasveikinau aušrą ir skaisčiąją saulę
O lūpos kuždėjo tyliasias maldas.

Krūtinėj kaupėsi ilgėsysis glūdėjęs,
Viliojo mane į saulų viešpatystę,
Kur ilgėsi aš savo palydėjęs
Ir sugodosiu naujas širdies godas.

Aš ėjau į rytus ištiesęs į saulę rankas,
Klampodamas pelkes, pavargo mano kojos.
Burna išdziūvo nuo rytmečio kaitros.

Apsiniaukė dangus, bailiai plakė širdis,
Ugniniai žaibai perskriodė debesio pluta
Ėjau į rytus—ilgėjausi aušros!

Fabian

BEYOND—FOREVER.

I

I am journeying on Life's River.
So, her joys and troubles,
Are mine to be freely tasted.
And so it will go on—forever.

II

So have a kind word for me.
For Human is not perfect made.
And we all do sometimes sin,
Yes, sins I have—oh! many.

III

When I have passed on,
And leave you all behind,
Remember, you, my friends,
I'll meet you there—Beyond.

Jonas J. Plytaitis

NIGHT.

I

Softly the night is calling
Over hill and plain;
The loosened veil is falling
Over us once again.

II

The wings now rest in quiet
Warm in the favored bough,
The breezes sweetening nigh it
Sull them dreamily now.

.....Oh, e'er for me this stillness
This sweetness, this repose;
The nightly, dreamy fulness.
The peace no sorrow knows!

St. Aidutis

Kankininkystė

Buvo ir tam tikros žirkklės, su kuriomis piaustydavo kūno dalis. Nukirpdavo vieną kūno dalį ir klausdavo, ar jau atsizadęs savo Dievo. Kuomet neatsizadėdavo, tai vėl piaustydavo kitas kūno dalis ir vėl klausinėdavo,—kol pagalios visai nukankindavo.

Buvo ir dar kitokių kankinimams priemonių. Iš jų žinomos ypatingos rykštės su daugelimi virvelių, ant kurių galų būdavo metalinės, aštriais kauteliais, žvaigždutės. Su tomis rykštėmis plakė krikščionis, nenorinčius išsizadėti Kristaus. Plakdavo net iki tol, kol atverdavo vidurius arba pasiekdavo kaulus. Po tokio baisaus kankinimo, didžiausiuose skausmuose, mirdavo susijungdami su tuo, už Kurį trokšdavo mirti.

Buvo vartojamos ir tokios priemonės, kad krikščionis, kuris neatsizadėdavo savo tikėjimo, buvo žargomas į tam tikrą vietą, kurią paleidus—perplėsdavo.

Be to, buvo įmetami į kalėjimus, kame be maisto turėdavo badu numirti. Arba įmesdavo į giliausias rūsis (urvus), kuriose tūkstančiai išalkusių žiurkių gyvus suėsdavo.

Dar baisesnių kančių turėdavo krikščionys iškentėti cirkuose, kuriuose turėdavo linksminti beširdžius Romėnus. Tacitas sako, kad krikščionys buvo apdengiami žvėrių kailiais ir atiduodami šunims sudraskyti. Arba suvarydavo į cirko aikštę būrius krikščionių, net su mažais vaikučiais ir atiduodavo išalkusiems liūtams, pantėroms, tigrams. Žvėrys draskė juos, besišaukiančius į savo Viešpatį. Ir štai, Viešpats parodydavo stebuklą: žvėrys, nors ir baisiausiai išalkę, nedrįsdavo draskyti krikščionių.

Tai turėjo, rodos, sugriaudinti beširdžius žiūrėtojus. Bet ne. Jie tada nukankindavo juos dar baisiau. Degindavo, tam tyčia paruoštuose, pečiuose arba virindavo verdančiame vandenyje. Kuomet nei tokie dalykai nepriversdavo kankinamųjų atsisakyti nuo jų, neva, užsispyrimo, tai kai-kurias jų kūnų dalis kišdavo į verdantį aliejų. O kadangi verdantis aliejus viską bematant sutirpdavo, tai kankinamųjų įkištos kūno dalys tuoj sutirpdavo. Koks tai skausmas!.. Kokio rašytojo plunksna aprašys jų kentėjimus, arba kalbėtojo lūpos apsakys jų skausmus!

Neretai krikščionys turėjo būti žaislu ištroškusiam jų kraujo Neronui. Kuomet po didžiausių puotų išdykęs valdovas vaikščiodavo su draugais po sodą ir norėdamas, kad jam takai būtų nušviesti, liepdavo, niekuo nekaltus krikščionis

apipilti smala (sakais) ir uždegti, kad būtų žibintuvais. Arba krikščionys turėjo būti maistu krokodilių ir šiaip visokių žuvų, laikomų tam tikruose prūduose, kuriuos valdovai įrengdavo del savo smagumų.

Toks kankinimas niekuo nekaltų krikščionių tęsėsi beveik per 300 metų. Kiek jų žuvo per tą laiką sunku pasakyti. Tačiau pasiremiant kai-kuriais istoriniais faktais manoma, kad jų žuvo milijonais. Pavyzdžiui istorikas Tacitas, kuomet žuvo apie 40,000 žmonių, viename savo veikale sako, kad mažai žuvę. Bet kuomet kalba apie krikščionis tai sako, kad šių žuvę nepaprasta daugybė. Kad žuvo nepaprasta daugybė matyti dar ir iš to, kad tik viename Aigipte Deoklecianui valdant, jų teismų nusprendimu, per dieną buvo išžudoma 60—100 krikščionių. Tad koks skaičius žuvusiųjų gali būti, beveik, per 300 metų ir visoje Rymos imperijoje! Kai kas paduoda pilną skaičių, būtent: kad I amžiuje žuvę 7 milijonai, o išviso t.y. beveik per 300 metų—40 milijonų krikščionių.

Kankininkystės reikšmė. Dabar kyla klausimas, kuriam tikslui reikalinga buvo tiek aukų ir kokią jos turi reikšmę? O gal buvo bereikalingas dalykas ir kvailas krikščionių fanatizmas, kaip tai kas sako?

Pirmiausia, aukos įrodo dalyko vertybę. Tai-gi, juo daugiau už ką yra žuvę, juo tikriau įrodoma, kad tas dalykas yra tikras. Jeigu už tikėjimą būtų žuvę tik keletas krikščionių, tai būtų galima buvę manyti, kad jie iš apsirikimo ar iš kvailo įsitikinimo mirė. Didelė-gi daugybė—milijonai, ir dargi visokio išsilavinimo ir kilmės žmonės, kaip pav.: mokslininkai, filosofai, kunigaikščiai, karaliai, be to, šiaip visoki rimti žmonės—negalėjo guldyti galvų už tokį dalyką, kuris būtų be prasmės. Tai-gi, žuvo tik už tiesą. O tai, kaip tik, ir buvo reikalinga prirodymui, kad mūsų tikėjimas yra tikras ir Dievo duotas.

Kankintinių kraujas mūsų tikėjimui turėjo ir turi dar ir kitokią reikšmę. Iš vienos pusės, jie guldė galvas tais laikais tam, kad būtinai norėjo turėti sąžinės laisvę. Jie tada sąžinės laisvę suprato kitaip, negu dabar mes. Sąžinės laisvė buvo tas, kad kiekvienas krikščionis turėtų pilną laisvę Dievą garbinti. Pagalios, beveik per 300 metų kovodami, tą laisvę vistiek iškovojo. Buvo jiems duota laisvė sąžinės, laisvė,—viešai garbinti Dievą. Iš antros pusės, buvo ir yra mūsų tikėjimo sėkla. "Kankiniai"—sako "Bažnyčios

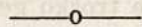
istorijos" autorius prof. Alekna, "atiduodami gyvybę dėl tikėjimo, buvo ne tikrai drąsiais jo išpažintojais, bet ir garsintojais." Štai kodėl. Ramumas su kuriuo jie išskentėdavo didžiausius skausmus, darė didelį įspūdį į pagonis ir daugelį jų patraukdavo prie krikščionių tikėjimo. Kankinių drąsa, jų nebijojimas mirties rodė tvirtą jų įsitikinimą apie savo tikėjimo teisingumą. Nenoroms pagonių galvose kildavo mintys, kad nuo Dievo turi būti tas tikėjimas, duodąs savo išpažintojaus tokią tvirtybę. Šventas krikščionių gyvenimas, jų niekinimas žemės gerybių ir garbės, traukte traukdavo pagonis prie krikščionių tikėjimo.

Netik tų laikų pagonis kankinių pavyzdys patraukdavo prie jų tikėjimo, bet ir mums krikščionims duoda progos rimčiau pagalvoti apie mūsų tikėjimo tikrumą ir jo vertę. Ir mums, girdint apie pirmųjų krikščionių ištvėrmę, ne kartą norisi pakilti iš, per daug pakirėjusio, šių dienų gyvenimo, kurio tikslas yra per daug žemas... Norisi sekti pirmųjų karžygių takais. Norisi įgauti tos amžino Idealo meilės ir žengti pavojingu gyvenimo keliu...

Priekaištas. Atsiranda tokių žmonių, žinoma bedievukų, kurie sako, kad kas čia esą stebėtina, kad krikščionys mirdavę už savo tikėjimą. Juk, sako, ir turkas ir kiti dėl tikėjimo miršta. Jie stačiai sako, kad krikščionių mirtis esanti ne kas kita, kaip fanatizmas.

Kiekvienas sveikai galvojantis į tokį užmetimą atsakys kuolengviausiai. Visų-pirma, fanatizmas gali būti tik pas vieną arba kelias žmones, bet tokiaime, milijoniniame, skaičiuje jo būti negalėjo. Be to, sufanatizuoti galėjo būti tik tamsūs, o ne visoki: mokslininkai, filosofai ir šiaip aukštos kilmės, žmonės, kurių nemažas skaičius tada žuvo. O ir šiaip jau kiekvienas žino, kad fanatikai eina mirti užsislėpę ir su puikybe. Šie-gi ėjo su nusizeminimu ir melsdamiesi už savo priešininkus. Tegul ieško istorijos knygose tie, panašių nesąmonių skelbėjai, ar ras bent vieną fanatiką, kurs eidamas mirti atleisčių, o dargi melstų už savo žudytojus. Priešingų-gi pavyzdžių mes turime. Kuomet kartą Rusijos imperatorius Petras Didysis vieną didiką už bausmę užmovė ant baslio, tai šis, neturėdamas kuo atkeršyti savo kankintojui, nukando sau liežuvį ir spaudė krauju savo priešininką. Arba, iš Šventojo Rašto turime panašų pavyzdį kairiojo lauro, kuris mirdamas burnoje (koliojo) netik savo būdeliams, bet ir tam, kuris iš meilės ir už jį, ir dar didesnėse kančiose, mirė. Ar gali kas prirodyti, kad pirmieji krikščionys mirdami būtų taip elgęsi? Visai ne. Jie ir savo gyvenimu ir mir-

timi sekė savo Viešpatį Jėzų, Kurio gyvenimas ir mirtis buvo kilniausiu pasiaukojimu dėl žmonijos labo. Taigi, pirmųjų krikščionių mirtyje už savo tikėjimą, nėra ir nesimato jokio fanatizmo. Užtai priekaištas yra nesąmoningas prasimanymas, turįs tikslą pažeminti katalikų tikėjimą ir todėl —atpuola.

Padauža

Gyvas Klausimas

Jau penki metai kaip tapo numazintos narių mokestys nuo \$3.00 iki \$2.00 su tikslu patraukti daugiau naujų narių prie L. Vyčių organizacijos. Tą nuimtą doliarį buvo numatyta padengti rengiant pramogas, kaip tai: teatrus, piknikus ar šokius, kuriuos turėjo surengti kuopos ir apskričiai Centro, kitaip sakant, organo "Vyčio" naudai. Bet to viso pasekmės pasirodė skaudžios.

Vienas, kitas apskritys surengė po vieną ar daugiau pramogų ir pasakė: "Lai kiti rengia." Ir kas iš to išėjo? Centras neteko kelių tūkstančių dolerių, kurių nariai nesumokėjo ir nė kuopos, nė apskričiai pramogoms neatpildė (žadutė gera žmonutė, o duodutė tai ne). Štai, kur priežastis aimanavimų ir tokiaime atsitikime specialistas gali būt bejėgis.

Ateina piknikų sezonas, tad labai pageidaujama, kad mūsų organizacijos gerbiami bruzdelininkai suprastų tą reikalą ir pasistengtų surengti tiek pramogų "Vyčio" naudai, kiek būtų galima. Arba kad nors nuo savo rengiamų pramogų skirtų kokį nuošimtį, pagal išgalės minėtam tikslui. Nes "Vyčio" popiera daug brangesnė kaip paprastų laikraščių, daugiau rankinio darbo ir laiko lankstymui, siuvimui, kapojimui, viršelių atskirai spausdinimui negu kitų ir lygus savaitraščiams daugumu raštų. Dargi sunkesnė popiera ir dėl to paštas kainuoja brangiau, o tik \$2.00 metams dėl narių. Rodos visiems būtų aišku, kad pigu, jei ne per pigu, lietuvių laikraštijos mastu mieruojant. Kitas būtų klausimas kad eitu tik dėl biznio, bet jis eina dėl idėjos ir rimčiausios, jaunimo palaikymo idėjos!

Tad jaunime brangus, mes rengiame ir prigelbstime rengti kitiems įvairias pramogas, o pamirštame jog marškiniiai turi būt arčiau kūno negu švarkas. Nors kartą imkimės rimčiau žiūrėti apie save ir rūpintis savais reikalais. Nes, kas savo namų nežiūri, tas juose ir negyvena.

Bailiui, kai jis įsimyli, ateina į galvą aukštesnių minčių už tas, kurios jam įgimtos.

Šekspiras

Prilyginimai iš Gamtos

(Parašė Mrs. Gatty; iš angliško vertė A. K. Tauragis)

(Tąsa)

III

Nežinoma Tėvynė.

“Bet jie troško geresnės (tėvynės).”

(Žyd. XI, 16).

Vikšrio Paukštaitei nerūpėjo ar tai buvo diena, ar naktis!

Ji darė savo guštą žemai tarp gluosnių, ir nendrių, ir ilgų tankių krūmelių, kurie apsupę didžiosios upės kraštą, ir savo pridengtoji lindyne ji giedojo linksmas giesmes besidžiaugdama ir naktį ir dieną.

“Kur bėga didžioji upė?” klausinėjo mažieji, iškišę galvas iš guštos vieną gražią vasaros naktį, ir matydami mėnulio spindulius bešokinėjančius ant prabėgančio vandens. Bet, Vikšrio Paukštaitė negalėjo pasakyti savo vaikams kur bėgo didžioji upė; tad ji nusijuokė ir sakė jie turi paklausti Žvirblio, kuris taip skubiai čiarškėjo, arba Kregždės, kuri taip toli keliavo, kuomet kitą syk vienas ar antras atlėks nutūpti poilsiui ant gluosnio. “O tuomet,” sakė ji, išgirsite visas tokias pasakas kaip šios!”—ir ant to Vikšrio Paukštaitė nustatė savo balsą Žvirblio gaida, ir mažieji manė, kad Žvirblis ten pat, giesmė buvo taip panaši į jo—viskas apie miestus, ir namus, ir daržus ir vaismedžius, ir kates, ir šautuvus; bet tiktai Vikšrio Paukštaitė gana sumaišė savo apysaką, nes ji niekuomet neturėjo kantrybės sėdėti ir klausyti Žvirblio, kad tikrai supratus ką jis sakė apie šiuos dalykus.

Bet kad ir netobula buvo apysaka, ji labai patiko mažiesiems, ir jie tuomet stengėsi panašiai giedoti, ir giedojo iki įpuolė į miegą; ir kuomet išbudo, vėl giedodami prabilo; nes, štai rytų dangus buvo raudonas nuo aušros, ir jie žinojo, kad šilti saulės spinduliai neužilgo paleis šviesos bruožus tarp nendrių ir paparčių, kurie pridengė jų linksmus namus.

Dabar, Motina-paukštė kartais mažuosius apleidavo žemai, pakildavo į gluosnių šakas viena giedoti; ir metlaikiui beeinant ji taip darydavo dažniau ir dažniau; ir jos giesmė buvo tuomet graudi ir švelni, nes ji giedodavo upės tekmei, jai beplaukiant kurlink ji nežinojo, ir mąstydamo, kad kurią dieną ji ir josios patinas ir vaikai besiskubins it upė skubinosi,—ji taipgi nežinojo kur,—į Nežinomą Tėvynę, iš kurios ji atėjo. Taip! Galiau aš ją pavadinti Nežinoma Tėvynė; nes tiktai neaiškūs vaizdai užsiliko jos prote apie šalį, iš kurios ji atlėkė.

Pirma ji giedodavo šias giesmes tiktai kuomet viena buvo, bet laipsniškai laikas nuo laiko ji pradėjo leisti savo mažuosius jų pasiklausyti,—nes argi jie neeis drauge su jąja? ir ar nebuvo gera, todėl, juos laipsniškai pripratinti mąstyti apie tai?

Tuomet mažieji užklausė jos kur buvo ta Nežinoma Tėvynė. Bet ji nusišypsojo, ir sakė ji jiems negalį pasakyti, nes ji nežinojo.

Gal didžioji upė ten visą laiką keliauja, mąstė seniausias vaikas. Bet jis klydo. Didžioji upė vertė skubiai į didelį miestą, kur ji turėjo plaukti po didelio tilto gaubais, ir krūtine nešti daugelio tautų vaizbas; nerami ir dienos laiku apgrūsta; gaudi, tamsi ir pavojinga naktimis! Ak! kokis buvo skirtumas tarp didelio miesto dienos ir nakties, ir Vikšrio Čiulbiko namų dienos ir nakties, kur dvidešimts keturios permainų valandos kurias Dievas skyrė gamtai buvo tiktai tiek grožės atmainų!

“Motinėle, kodėl tu giedi giesmes apie kitą šalį?” užklausė vieną dieną jaunas jautriaširdis paukštukas. “Kodėl turime apleisti nendrių lovas ir gluosnių medžius? Ar negalime padirbti savo guštas čia, ir gyventi čia visuomet? Motinėle, neikime niekur kitur. Aš nenoriu jokios kitos šalies, ir nė jokių kitų namų kaip tik šių. Yra didžiojo upė užtektinai salaičių pasirinkimui, kur mes kiekvienas apsigyvensime; negali būt nieko Nežinomoj Tėvynėj linksmesnio kaip čionais nendrių lovos ir gluosnių medžiai. Aš taip linksmas!—Liaukis tų baisių dainų!”

Tuomet Motinos krūtinė kilo su daugeliu įvairių minčių, ir ji atsakymo nedavė. Tad mažasis tęsė toliau—

“Pamąstyk, Motinėle apie raudoną spindėjimą rytų danguose, ir apie minkštą miglą—ir tuomet apie šiltus šviesos spindulius anoj vandeny pusėje. Pamąstyk apie puikų vidudienio žibėjimą, kuomet platūs paparčiai ir nendrės šiluma įkaitę. Pamąstyk apie šiuos vakarus, Motinėle, kuomet galime susėsti tarp šakų—čia, ten, bile kur—ir tēmyti didžiąją saulę nusileidžiančią už dangaus; arba nulėkti į didžiosios upės salaites, ir dainuoti ten ilgose žaliuose žolėse, ir tuomet mėnesienoj sugrįžti namon, ir dainuoti iki užmiegame; ir vėl išbusti giedodami, jei kokis bruzdėjimas sujudintų mus, jei valtis praeitų, arba nekuriuos keistos šviesos šviesos su pyškėjimu iškiltų į dangų iš tolimų daržų. Pamąstyk, net kuomet lietys puola, kaip mes linksmamės, nes tuomet yra

saldų susiglausti minkštam šiltam gušte, ir klausytis kaip lašai trąta ant lapų virš galvų! O, aš myliu šituos brangius namus taip labai!—Daugiau nedainuok šias baisias dainas apie kitą šalį!”

Tuomet Motina sakė—

“Klausyk manęs, vaike mano, o aš padainuosiu kitą dainą.”

Ir Vikšrio Paukštė pakeitė savo gaidą, ir giedojo savo silpnam mažyčiui apie savo jaunas dienas, kuomet ji buvo taip linksma ir smagi kaip dabar, nors ne čia tarp šių nendrinų lovų; ir kai pragyvenus ir pasidžiaugus savo linksmume daugelį smagių mėnesių, balsas joje rodosi kilo kuris sakė—“*Ne čia tavo Poilsis!*” ir kaip ji stebėjosi, ir stengėsi neklausti, ir mėgino apsibūti kur ji buvo, ir būti ten vis laiminga. Bet balsas atėjo dažniau ir dažniau, ir garsiau ir garsiau, ir kaip brangusis draugas, kurį ji pasirinko tą patį girdėjo ir jautė; ir kaip galų gale jie drauge apleido savo namus, ir atėjo ir apsibuvo tarp didžiosios upės nendrinų lovų. Ir, o, kokia laiminga ji buvo!

“Motinėle, ir kur yra ta vieta, iš kurios atėjai?” užklausė mažasis. “Ar ji kur nors arti, kad mes galėtume eiti ir ją pamatyti?”

“Vaike mano,” atsakė Vikšrio Paukštė, “tai nežinomi Tėvynė! Toli, toli, aš žinau: tačiau kur, tai nežinau. Tikrai balsas, kuris mane iš ten šaukė pradeda vėl šaukti. Ir kaip aš syki buvau paklusni ir pilna vilties, ar aš būsiu dar mažiau paklusni ir su mažesne viltimi—dar, kad aš buvau taip laiminga? Ne, mano mažasis, keliaukime į Nežinomąją Tėvynę, kur ji nebūtų, su linksmu pasitikėjimu.”

“Tu būsi manimi;—ir aš būsiu,” murmėjo mažasis Vikšrio Čiulbikas atsakydamas; ir pirmi nei užmigo sujungė savo balsą su motinos balsu dainoje apie Nežinomąją Tėvynę.

Vieną dieną vėliau, kuomet tėvai nulėkė ant vikšrinių kaiminingo upelio krantų, kitas iš jaunųjų užlėkė į visų-aukščiausias gluosnio šakas, ir, nudžiugęs savo vieta, pradėjo besisiūbuodamas linksmi giedoti. Daugelį dainų jis mėgino, ir gana gerai nusisekė tokiam jaunam, ir ant galo jis mėgino dainą apie Nežinomąją Tėvynę.

“Graži gaida, gražus balsas, ir gražus dainorius!” pastebėjo Šarka, kuri tuo tarpu nelaimėn skrido skersai šalį, ir kurios nedora dvasia sulaukė ją pasismaginimui, parodymu jaunajam savo didesnę išmintį, kaip ji sau manė.

“Buvau daugelyje vietų, ir net syki apsigyvenau prie žmogiško sutvėrimo namų; tad kad aš pariesdama savo uodegą, besvyruodama ant šakos netoli Vikšrio Čiulbiko; “tačiau, duodu savo žodį, esu gana gera dainavimo sprendėja,” tęsė Šarka,

retai girdėjau gražesnę dainą nei tavo—tikrai norėčiau, kad tu man pasakytum apie ką ji eina.”

“Ji yra apie Nežinomąją Tėvynę,” atsakė jaunas Čiulbikas, kukliai ir nekaltai, patenkintas.

“Ar aš tave teisingai girdžiu, mano drauguti?” paklausė Šarka, nuduotu iškilmingumu—“Ar tu sakei, apie Nežinomąją Tėvynę? Varge, varge! manyte nemanytum rasti tokios neaiškios filozofijos tarp klampynių ir grabių! Tai tikrai vaisės! Ir meldžiu, dar, kas yra to ką tu gali pasakyti tokiam keistam seniui kaip aš, kuriam visuomet rūpi save pagerinti, apie šitą Nežinomąją Tėvynę?”

“Aš nežinau, tikrai kas mes ten kurią dieną lėksime,” atsakė Vikšrio-Čiulbikas, kiek susimaišęs iš Šarkos apsiėjimo.

“Dar, tas tai kuopuikiausia!” sakė Šarka kvatodama iš juokų “Kaip aš myliu prastumą! ir tikrai, tu esi jo parinktinis pavyzdys, Vikšrio Čiulbiko. Tai tu galvoji apie kelionę į šitą Nežinomąją Tėvynę, visuomet manydamas, žinoma, mano malonus drauguti, kad tu gali surasti kelią į ją, kuris kalbant tarp mudviejų, kiek abejotinas, kadangi pati vieta nežinoma! Labą vakarą tau, gražusis Vikšrio Čiulbiko. Linkiu tau linksmos kelionės!”

“O, sustok, sustok!” šaukė jaunas paukštukas, dar suvisai sunerimautas Šarkos panieka; “meldžiu, dar neik. Sakyk man ką tu pati manai apie Nežinomąją Tėvynę.”

“O, tu mažas gudruoli, ar tu juokauji iš manęs? Na, ką gali bile kas, net tokis gudrumas sutvėrimas kaip pats, manyti apie nežinomą dalyką? Pripažinsiu, gali spėti ką tik nori apie tai, ir tą ir aš galėčiau, jei manyčiau verta laiką taip kvailai eikvoti. Bet niekuomet daugiau negalėsi kaip tik spėti tokiame dalyke—nors bent, aš pripažinsiu, mano menki gabumai negali nuduoti daryti ką nors daugiau.”

“Tad tu pati ten nelėksi?” murmėjo nugalėtas jaunuolis.

“Žinoma ne. Pirmoj vietoj, aš esu gana užganėdinta kur esu; o, antra, aš nėsu taip lengvai įtikinama kaip tu rodos esi. Kaipgi aš žinau visai ar yra tokia vieta kaip šita Nežinoma Tėvynė?”

“Mano tėvas ir motina papasakojo man apie tai,” atsakė Vikšrio Čiulbikas, su didesniu pasitikėjimu.

“O, tai tavo tėvas ir motina pasakė?” paniekinančiai juokėsi Šarka. “Ir tu esi geras paukštukas, ir tiki viskam ką tavo tėvas ir motina tau sako. Ir, aš manau, kad tu tikėtum jei sakytų, kad gyvensi ant mėnulio?”

(Bus daugiau)

Arimo Žvirgždas

PONAS NARVIDAS

Buvom svečiuose pas apskrities miesto notarą. Svečių buvo suvažiavusių net iš aplinkinių miestelių. Pasikalbėjus apie orą ir išpasakojus visus nuotikius, jaunųjų tarpe kilo kalba apie meilę. Panelės išmėtinėjo vaikinams jų nepastovumą ir duoto žodžio laužymą. Vaikinai, o ypač kaimyninio miestelio jaunas daktaras, norėjo sugriauti jų argumentus. Pagalios daktaras savo nuomonei paremti papasakojo tokį pavyzdį.

— Mūsų miestelyj, pradėjo daktaras, gyvena apysenis mokytojas Narvidas. Buvo augštas, pekingas vyras. Nors metai ir gyvenimas nubaltino plaukus, veidą išraižė raukšlėmis, bet ponas Narvidas buvo dar gana energingas ir mokyklą vedė pavyzdingai. Jis dar buvo "kavaličius." Ir vargu kam kilo mintis, ar jis manė kada nors apsisvesti. Ponas Narvidas buvo šaltas, kaip granitas, niekas nematė šypsenos ant jo lūpų. Jis mėgo daugiau klausyti kitų kalbos negu pasakoti apie save. Šiaip jis buvo gana mandagus, nuoširdus ir svetingas. Jis ieškojo draugų, juos kviesdavo pas save ir nuoširdžiai vaišindavo. Dažnai jis stengdavosi sukviesti į savo namelį linksmą jaunųjų kompaniją. Jis nekliudė mums būti pas jį, kaip savo namuose, net tuomi buvo patenkintas. Pats gi tylėdavo ir stengdavosi mums visu kuo įtikti. Visi mes jautėme, kad to žmogaus sielos gelmėje slepiasi neišgydoma žaizda, kurios skausmą jis nori nuslopinti jaunųjų linksmumu.

Turiu prisipažinti, kad aš įgijau pono Narvido pasitikėjimą. Pats, pergyvenęs nemaža karčių valandų, mokėjau ir kitą suprasti.

Vieną vasaros pavakarį nuėjau aš pas poną Narvidą. Radau jį sėdintį prie rašomojo stalo. Per jo skruostus riedėjo ašaros. Ant stalo stovėjo graži skrynelė, joje buvo sudžiūvęs radastos žiedas. Aš nemažai nusiminiau dėl mano nevykusio atsilankymo ir nedrįsau klausti pono Narvido priežasties jo nepaprasto susijaudinimo. Jis suprato mane, tvirtai paspaudęs ranką paprašė sėstis.

Valandėlę patylėjus p. Narvidas pradėjo:

— Žinau, kad jūs spėliojate priežastį mano susijaudinimo. Šiandien betvarkydamas rašomajam stale senus popierius radau su radastos žiedu šią skrynelę, kurią maniau jau esant žuvusia.

Aš jums begalo užsitikiu,

Ir p. Narvidas pradėjo man pasakoti apie savo jaunystės dienas.

Buvau tuomet mokytojų seminarijos kursistu. Atostogas praleisdavau savo tėviškėje. Mūsų ūkis stovėjo prie pat Šešupės kranto, netoli miestelio. Bedykinėdamas namieje pas tėvus dažnai atlankydavau miestelį. Ten pas vargoninką būdavo sueidavom keletas moksleivių, jaunų mokytojų ir keletas panelių. Buvo tai savųjų būrelis. Mes kalbėdavomės apie Lietuvos ateitį ir dalindavomės lietuviškais laikraščiais. Taip beleidžiant atostogas aš susipažinau su viena panele, jos vardas buvo Aliutė. Aliutė mokės kokiam ten pausione, o vasaros metu gyveno pas savo brolių—kunigą. Tai buvo jauna mergaitė, vos pražydusi darželio gėlė.

Vieną kartą ji mus pakvietė:

— Šiandien, kaip tik atvės, eikime luoteliu Šešupėje pasivažinėti. Juk ir tamsta eisi su mumis?—kreipėsi į mane Aliutė.

Kvietimo kartoti nereikėjo, aš maloniai sutikau. Atėjus paskirtam laikui aš punktualiai nuvykau į nurodytą vietą. Ten susirinkusieji buvo visi man pažįstami. Aliutės dar nebuvo. Štai išbėgo iš sodo ir ji. Veidai jos įkaitę, raudoni. Kaip tiko jai tas raudonumas. Susėdom į luotą. Lyg tyčia man pasitaikė atsisėsti prieš Aliutę.

Valandėlę važiavom tylėdami.

— Et, ko mes čia tylim?—sušuko Aliutė—geriau padainuokim.

Užtraukė lietuvišką dainelę. Dainos garsas pasklido toli, toli.

Aš tylėjau ir klausiaus. Kasžin kokia nepaprasta šiluma apėmė mano širdį.

— Kodel, tamsta, nepadedi mums dainuoti?—staiga kreipėsi Aliutė į mane.

Aš nežinojau ką atsakyti.

Pargrįžęs namon ilgai žingsniavau kambaryje. Pro atvirą langą iš pašėsupio veržės aidai lakštutės čiulbėsio ir vandens šlamėjimo. Širdis smarkiai plakė, o Aliutės paveikslas stovėjo prieš akis. Su Aliute vis dažniau susitikdavau. Rodos pačios aplinkybės suvedavo. Ilgai klausydavau, kaip Aliutė darželyje ravėdama gėles dainuodavo dainelę. Tos jos dainos viliojo, žavėjo mane ir aš pasijutau mylįs Aliutę.—Bet ar myli ji?—klausydavau savęs. Kartą eidamas Šešupės krantais sutikau Aliutę. Norėjau grįžti, bet ji buvo jau visai arti. Kokia tai viduje jėga mane traukė su ja susitikti.

— Delko mus užmiršote?—užklausė paduodama ranką Aliutė.—Užeinam pas brolių. Jis jūs pasigedo.

— Jūs sergat? taip susimąstę... vis tylit!—kalbėjo Aliutė.

Valandėlę kovojęs su savo nedrąsa ir baime, aš pagalios rižausi prisipažinti, paėmiau Aliutės ranką ir ją spausdamas pratariau:

— Aš jus myliu...

Man tuomet pasirodė, kad aš padariau didelį netaktą, beveik kvailystę. Aliutė neatėmė savo rankos, tik užkaito ir nuleido akis. Taip tylėdami priėjome prie darželio. Aliutė nuskynė raudoną radastą ir paduodama vos girdimai prabilo:

— Ir aš jus myliu.

Niekad nebuvau taip linksmas, kaip tą vakarą. Kunigui pasakojau įvairius savo planus, kaip darbuosiuos mokykloje, šviesiu liaudį, kelsiu jų tautinį susipratimą. Man tuomet išrodė pasaulis toks geras, kad, jei tik būčiau galėjęs, visą būčiau apkabinęs ir priglaudęs prie savo krūtinės. Radastą gi parsivežęs pasidėjau į šią skrynelę,

kaipo atmintį tos man brangios valandos...

Čion p. Narvidas nutilo ir giliai susimąstė; jo veidas tamsiai apsiniaukė. Valandėlę pamąstęs, jis vėl prabilo:

— Tamsta, be abejo, nori žinoti ir galą mano romano. Jis baigėsi gana kvailai. Aš jau buvau baigęs mokslą, gavau viename miestelyje gana neblogą vietą, susitikdavau su Aliute ir jau svajojau apie susituokimą.

Reikėjo gauti kunigo sutikimas. Bet Aliutę išleisti už liaudies mokytojo kunigas nesutiko, pušėtinai ją apibaręs išvežė į tolimą užkampį pas gimines. Neužilgo ir pats išsikėlė į kitą parapiją.

Dabar jau bus 30 metų, kaip guli pas mane šita radasta. Šiandien netikėtai ją radau. Man išrodo, kad buvo ta pati diena ir valanda, kada Aliutė man ją įteikė.

Taip baigė savo kalbą p. Narvidas. Man paaiškėjo priežastis jo nuolatinio liūdėsio.

Taigi matot, gerbiamosios, kad mano tiesa!—kalbėjo daktaras baigdamas savo pasakojimą.

Kelios jaunos ponios ir panelės giliai atsiduso.

Šmėklos Ainis

Melynų Akys

Anatomijos salėn renkasi būriais studentai, studentės. Vieni jų plauna rankas, kiti velkasi baltus apsiaustus. Išėmęs iš spintos skruodimo įrankius, nuėjau pas asistentą nešdamas jam prirengtą preparatą, prašydamas nurodyti darbą. Mums bekalbant prisiartina ką tik atvykusių Anatomijos profesorius. Apžiūrėjęs mano prirengtą preparatą, ištarė keletą patenkinimo žodžių ir rodydamas salės krašte stalą, pamurmėjo: “Prireng Tamsta kaklo preparatą.”

Nuėjau nurodyton vieton. Ant stalo gulėjo jaunos moteriškės lavonas. Lavonas dar visai baltas, gal tik vakar atsiųstas Anatomikumam ir Patologijos Instituto, ką liudijo krūtinės ir vidurių skruodimo ženklai.

Prirengęs peilius ir pincetus, prisiartinu prie lavono galvos, kad pradėjus nurodytą darbą. Veidas, nors nuskustais antakiais ir plaukais, pasirodė man kaip ir pažįstamas, matytas. Palupėje, aiškiai atsibrėždama ant balto kaip kreida veido, riogšio pažįstamas, tamsus prigimties taškas, kuris hipnotizavo mane. Šitą tašką aš gi pažįstu... Šitas veidas... Akys... jos buvo mėlynos... Šventvagio ranka pakėliau užspaustą blakštieną... Stiklinė, mėlyna akis žiūrėjo į mane...

* * *

1919 metai. Kauno gelžkelio stotis prikimšta keliaujančių. Perone renkasi publika laukdama

atvykimo traukinio einančio Vokietijos link. Tvarką, negalima pavadinti pavyzdinga, mat dar visur jaučiami baisaus karo pėdsakai. Traukinis atėjo nors su pavėlavimu. Įėjau antros klasės skyriun. Prie lango sėdėjo mergaitė, septyniolikos-aštuoniolikos metų, žiūrinti peronan, kur viskas judėjo, krutėjo, nuolatinis vaizdas traukiniui išeinant. Atsiklausęs panelės ar galiu užimti vietą. “Meldžiu”—trumpas atsakymas. Dvi didelės mėlynos akys, išblyškusiame veide su tamsiu tašku palupėje, žiūrėjo į mane.

Traukinis pradėjo judėti. Norėjau koku nors būdu užmegsti kalbą, bet mano kelionės draugė atsakinėdavo trumpais “taip” ar “ne.” Eitkūnuose išėdom vėl į traukinį. Sienos peržengimo kontrolė mus kiek subendrino. Sužinojau, kad ji Šiaulietė, baigė Rusijoje karo laike, labdaringų Amerikos lietuvių lėšomis, gimnaziją, grįžo po karo Tėvynėn ir gavo čia daug dolerių—mirusio Amerikoje dėdės, palikimą. Iš gyvenusių Šiauliuose giminių nieko neradė, giminės Amerikoje kviečia Amerikon, jos numylėtas jaunikis žuvo kovose su bermontininkais ties Radviliškės, ji jaučiasi nesveika, Amerikon kol kas negalima važiuoti, nori pamatyti pasaulį... Vaziuodama iš Kauno Berlinan galima važiuoti per Karaliaučių arba per Torną. Norėdama važiuoti per Torną reikia persėsti Insterburge į kitą traukinį. Aš

važiavau per Karaliaučių, maniau, kad ir mano bendrakeleivė pasirinko šitą patogesnę kelionę. Tamsi naktis, lietus plaka į užencio traukinio langus. Užsnūdau. Porą valandų vėliau pabudęs, apsižiūrėjau skyriuje, mano bendrakeleivės neliuko. Mat ji persėdo Insterburge į Torno traukinį.

* * *

Garlaivys "Palatino" artinasi Venecijos. Jis grįždavo iš savo įprastos kelionės Egiptan, paėmęs keleivius iš Korfu ir Brioni, kur ir aš įsikėliau garlaivin. Gražuolė Venecija spindėjo kaip deimentais, savo gausingai apšviestais aikštėmis, rūmais ir viešbučiais. Garlaivys sustojo "Kanale Grande" ties Šv. Marko aikštės. Gan ilga keleivius erzinančia mūto ceremonija. Garlaivį apsupo gondolierių valtelės.

"Tamsta kalbi italų kalba"—pasigirdo gražiausioje lietuvių kalboje, jaunos moteriškės balsas, "pagelbėk Tamsta išaiškinti šitam valdininkui, kad šitie drabužiai visi jau dėvėti." Mėlynos akys, jauname išblyškusiame veide, tamsus taškas palupėje.

Aš paaiškinau muitinės valdininkui, kuris atsiprašė, ir kreipėsi į mane, reikalaudamas atidaryti mano čemodaną. Kol jis vartė mano daiktus, nepažįstamoji, kurios lietuvių kalboje žodžiai dar skambėjo mano ausyse, nusileido laiptais gondolan ir prazuvo tamsumoje.

* * *

Grazus priešvasaros rytas. Ekspresas užia Lombardijos lygumoje. Ūkuose matyt jau Milano katedros bokštas. Dar kelioliką minučių ir geležinis žvėris sustojo Milano stotyje. 5 valanda ryto. Miestas dar miega. Atsiguliuo viešbutyje, bet negaliu užmigti. Atsikėlęs išėjau miestan. Čia reikėjo man gauti prancūzų konsulate vizą. Dar peranksti. Eisiu katedran, pažiūrėsiu, kaip išrodo Lombardijos lyguma ryto ūkuose.

Pasilsėjęs ant marmurinio katedros stogo, pasikėliau bokštan. Lygumą dar dengė ūkai, bet ant horizonto saulės spinduliuose degė Alpų viršūnės. Nusileidęs įėjau ant katedros stogo esančion sargo buveinėn. Sargas aiškino man kur esti prancūzų konsulatas. Iš stogo rodė jis man kurion gatvėn aš turiu eiti. Mums bekalbant priartino jauna panelė, rankose Bedekeris. "Aš galiu tamstai tuojau Bedekere surasti," praskambėjo man kaip muzika lietuviški žodžiai, ir pradėjo vartaloti knygutę. Išblyškusi veidas, didelės mėlynos akys, palupėje tamsus taškas. "Via Giovanni, 34, bet tamsta turi skubėti, konsulatas atdaras tik vieną valandą nuo 10 iki 11-tos."

"Kur Tamsta gyveni," buvo mano pirmi žodžiai, "aš važiuoju šiandieną 12 valandą Prancūzijos." "Tuo pačiu traukiniu per Ventimiglia

važiuoju ir aš," suskambėjo atsakymas, "skubėk Tamsta, konsulatan, susitiksim traukinyje."

Konsulatas, viešbutis, auto, vėl auto, geležinkelio stotis. Trumpai, labai trumpai laiko, galų gale aš perone, traukinis jau ėjo iš stoties Prancūzijos link, antros klasės lange stovėjo mano nepažįstamoji. Norėjau gintis traukinį. Pasi-girdo piktas valdininko balsas... Sustojau... Traukinys žuvo tolumoje.

* * *

Keletą metų kankino mane atminimai šitų mėlynų akių, šito tamsaus taško išblyškusiame veide. Bevažinėdamas skersai ir išilgai Europos, vis tikėjau sutikti šitas akis, šitą veidą...

* * *

Vieną vasario dieną saulutė kaitino Harco kalnus, bet šaltis nenorėjo pasiduoti. Sniegas čirškė po mano pačiuočių. Kalnų gražumas žavėjo. Turėjau skubėti, nes vakaras artinasi, o kalnuose darosi labai greit tamsu. Dar kelioliką kilometrų ir pasieksiu mano tikslo. Iš dešinės pakalnėje matyt, plaučių sergantiems kurortas Braunlage. Šalip pačiuočių tako, koki tai mergaitė taiso savo pačiuočių diržus. Sušukau sportininkų pasveikinimą. Praskambo atsakymas ir paklausimas akcentuota vokiečių kalba: "Turi Tamsta peilį, noriu pataisyti mano diržą." Sustojau. Į mane žiūrėjo mėlynos akys išblyškusiame veide, tamsus taškas palupėje hipnotizavo.

Atsiklaupęs pataisiau jai diržą. "Tamsta gyveni kurorte?" paklausiau lietuvių kalboje. "Taip, o mes gi pažįstami, saulė leidžias, Tamsta gali likti Braunlagoje nakvynėn, nejaugi ir dabar perskirs mus likimas," puikios raudonos lūpos skambėjo mylima lietuvių kalba. "Saulė leidžias... rytoj aš atvyksiu... Tamsta gyveni D-ro Barnero Sanatorijoje?.. Aš turiu skubėti, mane laukia... Nenoriu padaryti neramumo."

Mėlynos akys hipnotizavo mane... Atsisveikinimo žodžiai liūdnai skambėjo mano ausyse...

* * *

Rytojaus dieną gulėjau karščiuodamas. Piktas gripas neaplenkė ir manęs. Dešimts dienų vėliau nuvykau kurortan, bet nė porteris, nė sanatoriumo direktorius negalėjo man pasakyti, kur ji prieš porą dienų išvyko.

* * *

"Tamsta užsimąstei," traukdamas mane už rankovės tarė mano draugas, partneris skruodžiant. Aš pabudau kaip iš sapno apipiltas šaltu prakaitu.

Mėlynoji stiklinė lavono akis hipnotizavo mane... Tai buvo mano paskutinis atsilankymas Anatomikuman.

Edward J. Calhoun

Qualitative Analysis

Chapter I

Meaning of Analysis

All the scientific world comes to the Chemist with every imaginable sort of matter and says: "What Is This?" From the flying meteors—from the clouds—from the sky—from the soil—from the mines—from the animal and vegetable kingdoms—from the oil-fields and coal-mines—from the sun, moon and stars—from the reeking miasma of swamp-land to the delicate fragrance of some flower—from the living—from the dead, "specimens" are brought by those who are eager to know: "What Is This?" The chemist has never failed to answer.

How does he tell? Does he guess? Does he compare a sample with the specimens of a vast collection until a match to the one in question has been found? No. He is not provided with a massive store—a world-museum. He has a modest array of scientific apparatus; he has besides, chemicals with whose intimate reactions he is well-acquainted—and he is fortified with a scientific chemical knowledge of the material world before us.

The way to find out what anything is—is to take it apart and see what it is made of. The chemist analyzes matter to find out its make-up,—its composition. Analyze is derived from two Greek words which mean to "loosen back"—to "take apart." Analyze is the opposite to synthesize, which means to "put together." The chemist has learned most of what he knows by taking things apart, and putting things together. In analysis he "loosens back" or takes apart until he comes to the point where results are obtained that show conclusive evidence of the nature of the parts on hand. Sometimes the physical properties of the material examined disclose the probable make-up and suggest a plan of analysis proper to adopt. Sometimes the material responds to no attempts at separation—it may be an "element." Often the evidently complex nature of the material is sufficient proof that it is not an element, and not a compound substance—but is a "conglomerate"—a mixture of several different substances. In this case, one may succeed by mere physical means in determining upon the ingredients or components.

To illustrate: Two specimens are brought in—both in powdered form. The microscope re-

veals wonders: one specimen shows a fine mixture of hexagonal crystals of a yellow color, and irregular lustrous metallic particles. Carbon disulphide dissolves the yellow crystals, depositing hexagonal sulphur crystals upon evaporation. The lustrous residue is attracted by the magnet—and its solution in strong HCl gives deep-red with KCNS. The residue has the properties of iron.

The second specimen, under the microscope, provides this knowledge: fine white monoclinic crystals well-mixed with brownish, glistening irregularly-shaped bodies. Distilled water dissolves the white crystals—the solution being very sweet and spontaneous evaporation—or precipitation with excess absolute alcohol—recovers the white crystals as cane sugar. The insoluble residue turns out to be sand—SiO₂.

Then again, the specimen may conceal immediate evidences of its nature by the absence of prominent and suggestive properties. It may be liquid—or solid—or gaseous. It may be organic, or inorganic, or a mixture of organic and inorganic material. It may be a solution of several inorganic substances with acid, basic, or neutral reaction; or it may be a solid with homogeneous crystalline structure—and these crystals may have a definite sharp melting point. Also it may be a neutral liquid with a definite constant boiling point. From these facts and innumerable others that might be proposed, it is plain that the Analytic Chemist must be well instructed in the general and specific characteristics of the elements and their principal compounds. He must know how to distinguish between a metal and a non-metal; between an organic and an inorganic substance; between an acid, a base, and a salt; between a chloride, a bromide, an iodide, a sulphate, sulphite, a phosphate; between a sulphide, a nitrate, and a hydroxide. Not only these reactions must be known—he must know the peculiar reactions of each kind of compound with which he is likely to have dealing. Not all sulphates act alike. Not all oxides act alike. Each element and each compound formed from elements has its own characteristic properties. If these are not known—how can the analytic chemist answer the question: "What Is This?"

Proper facility in determining the nature of unknown substances requires more than a thor-

ough knowledge of the characteristic reactions of the elements and their principal compounds. An acquaintance of the exact deportment of specific and important reagents with regard to compounds and classes of compounds is highly important. To illustrate: how does nitric acid react with the metals in general and in particular? How does sodium hydroxide react with solutions of the metallic salts—both when used in small quantities, and also if an excess of this reagent is employed? Does ammonium react in the same way: and if it does—to what extent and under what conditions—and in what way, and under what conditions are different reactions to be expected. So it seems that the analytic chemist has to be master of the “loosening back process” before he can expect to arrive at reliable information of the nature of the unknown material brought in to his laboratory.

One may have theoretical knowledge of general chemistry—of the elements and compounds—of the reaction of general and specific reagents under varying conditions—and yet fail in his attempts at analysis. Technique of various operations necessary to carry material through a long series of reactions without mistake or confusion is not a negligible factor in analysis.

Precipitation, filtration, evaporation, dessication, distillation, oxidation, reduction, digestion, calcination, solution, neutralization, weighing, microscopy, and many other important processes need to be familiar processes to the analytic chemist.

Powers of observation and great care and accuracy of work have to be acquired. The use of reagents intelligently and in proper quantities is of paramount importance to the student of analysis. A careful record of the steps taken and the results obtained prevents loss of time and assists in checking up on the work.

These suggestions and many others that might be proposed show why the adept of analysis is able to answer the question—what is this—and his answer is correct.

From the foregoing remarks it is plain that standard methods of analysis must be worked out appropriate to the material in hand.

Qualitative analysis has to do with the determination of the chemical nature of material. It provides methods of determining the exact chemical nature of material proposed for analysis. The extent of knowledge provided depends upon the requisites of the occasion.

Ultimate analysis determines the qualitative elementary constituents of matter examined.

Proximate analysis determines separates the original into less complicated definite substances.

Proper and successful technique requires a knowledge of many important processes. The principal ones useful in this course need some consideration here.

Comminution—or division of material.

A mechanical process which multiplies the surface exposed and the points of contact of material diminishing the force of cohesion and facilitating a ready and rapid reaction of reagents.

Slicing and maceration are the processes for fibrous material. Then dessication—then grinding.

Contusion—striking a multiple number of blows as in pounding meat. Mortar and pestle is used. Corrosive and caustic substances should not be worked up in metallic mortars. Hard and large-lumped material may first be worked up on an anvil with a hammer—the matter being wrapped in a rag or paper—or the anvil set upon a broad piece of paper as a tray. Silicious stones are first heated and then plunged into water—thus increasing friability of the mass.

When reducing to a fine powder in the mortar—a small quantity of material at a time is best. Grind rather than pound. Of course there are grinders and crushers of every type on the market to suit the material. The coffee grinder is an example.

Grinding and pulverizing are the reduction of matter to fine particles. Grinding refers to the production of coarser particles—pulverizing to fine particles.

—o—

K. Vidikauskas

HAIL!.. FOR VAIČAITIS

Hail!.. Vaičaitis our great bard!
 Hail!.. poet of loving heart!
 Hail!.. I shout for you in Land
 Where flag of stars and stripes stand...
 Hail!.. for you for your poem
 (You great poet of our stern)
 About Gedimin, our King;
 Let's about you all bards sing.
 Hail!.. our famous poet-youth!
 Your poetry—our creed, truth
 B'cause they teach us love, adore
 The Land where our Fathers born...
 Land of heroes, famous men
 And of beautiful women.
 Where lived Vytautas, great King
 And the Vaidilūts did sing;
 'Twas a time when it had fame
 Lithuania is thy name.

Joe W. Kadzewick

The College Man in Life

Higher education has become the watchword of the time, and all things are fondly hoped for and confidently promised in its name. We are somewhat in doubt as to the mode of education that will surely be effective for all good—and we are not quite certain as to how the results are exactly to be obtained, but, education is to make the world better—to get rid gradually, yet inevitably of the evil that is in it—to lift men up to the higher plane of knowledge, where selfishness is at least not supposed to exist, or surely to be greatly minimized, and where crime of course, shall disappear to a great extent.

It is true that some of these glorious promises seem long in fulfilment to those who are a little sceptical of the influence of particular forms of education that are now popular, but, of course, the response to that is, that so far we have not had the time to have the full benefit of education exert itself.

Today we find that our jails and prisons are packed with criminals, and that the mechanism of the law is unable to suppress crime and immorality. Again we find that unhappiness and poverty prevails in some of our large cities. Investigations shows that there are a great number of people who are willing, yet are unable, to obtain a decent living wage.

Our insane asylums are growing more rapidly than the population, and suicide is likewise on the increase faster than the population. Of course the answer to this is, that education is not as yet carried to that extent among the great mass of people which would enable it to have its full beneficial effects. Our common school education is not enough to bring people under the beneficial influence of this great civilizing factor for the development of mankind. It is the higher education of college and university that can do away with the ills that human flesh is heir to, moral as well as physical. If the advantage of higher education could be extended to the majority of the people, such cases as I have related would be greatly minimized beyond doubt.

Now, those who have the good fortune of obtaining a higher education can do much for those who are unable to obtain an education by their striking examples—examples which will be an incentive to others to do right and avoid wrong, to be helpful instead of selfish, and in general, show the world how much education means for the happiness of all.

Lazda.

Liet. Vyčių Ekskursija

(Iš "Draugo"—vasario 23 d.)

Pavasaris artinas ir daugelis Amerikos lietuvių rengiasi važiuoti į tėvynę, Lietuvą, pamatyti savo tėvelius, brolius ir seseris, savo gimines ir Lietuvos grožybę.

Amerikoj dažnai pavasary žmonės išvažiuoja keletai savaičių į įvairius kraštus, kur praleidžia šimtus dolerių del vadinamo "good time."

Birželio 14 d. Baltic-American linijos laivu "Lithuania" išplauks Vyčių ekskursija tiesiog į Klaipėdą. Ekskursijoje galės dalyvauti ir pašaliniai lietuviai, kurie nepriklauso prie Vyčių organizacijos. Bus galima nuvažiuoti į Lietuvą ir praleisti kelis mėnesius už beveik tiek, kiek atseitų atostogos Amerikoj.

Lietuvos Vyčiai sportininkai dalyvaus ekskursijoje ir, be abejo įvairins kelionę visokiais lošimais. Ant laivo bus galima šokti lietuviškus šokių, kuriems griežtų puiki orkestra. Visi bus gražiai priimti ir viskas kelionei parūpinta. Valgis geras, kambariai švarūs.

Ekskursija važiuos kaip viena didelė šeimyna, nes laivas paimtas vien Vyčių ekskursijai.

Klaipėdoj lauks priėmimo Komisija, kuri susidės iš žymių Lietuvos veikėjų.

Po įvairių iškilmių Klaipėdoj Amerikos Vyčiai važiuos į Kauną dalyvauti Pavasarininkų Kongrese, kuris tęsis per kelias dienas. Po to Amerikos sportininkai susikirs su Lietuvos sportininkais įvairiais žaidimais Lietuvos Olimpiadoj, Kaune. Sportininkai tada varys maršrutą po didžiausius Lietuvos miestus.

Organizuokime jaunimą, rengkimės dalyvauti šioje milžiniškoje ekskursijoje.

Dabar laikas pasirūpinti vizomis ir pasais. Nelaukite paskutinės dienos, nes tada bus per vėlu.

Valio! Į Lietuvą, mūsų numylėtą tėvynę!

—o—
J. B.

*
*
*
The earth is all ensnared in snow,
Myriads of dancing flakes, high and low;
They jostle and leap in a frantic daze,
Weaving a curtain of glittering haze.

Each fragile, little, lacy flake
Doth surely varied journey make;
But not so varied as soar and fall
The human feelings with ecstasy, gall...

Sktn. K. Jurgėla

Skautų Problema L. Vyčiuose

(Taša)

Šitie laipsniai įgijami per keletą metų. Po to seka Vyčio laipsnis: reikalinga būti 1-jo laipsnio skautu ir turėti 6 specialybes: sanitaras, šaulys, plaukėjas, gaisrininkas, gyvulių globėjas, stalius, kalvis, skardžius, mechanikas, elektrotechnikas, odadirbis, audėjas, spaustuvininkas, visadirbis, skalbėjas, siuvėjas, mūrininkas, kalnakasis, žemdirbis, daržininkas, pienininkas, paukštininkas, bitininkas, girininkas, lakūnas, topografas, geologas, astronomas, vertėjas, raštininkas, gamtininkas, fotografas, muzikas, trimitininkas, šaulys, pėdasekys, žvalgas, plaukėjas, pionieris, ženklutojas (signaller), telegrafuotojas, kyščiutojas (fencer), dviratininkas, raitelis, virėjas, irklutojas, vairininkas, jūrininkas, žvejys ir t.t.

Turiu pabrėžti, jog per visus tuos kvotimus sk. laipsniams ir specialybėms įgyti skautas prieš skautininkų (instruktorių, vadovų) komisiją turi praktiškai parodyti ne ką žino, bet ką jis moka dirbti. Darbas skautystės laikomas auklėjimo pagrindu.

Tam mokslui išeiti laisvalaikio daromos sueigos, per kurias vyksta kalbami užsiėmimai, pedagogiški ir sportiški žaidimai ir daromi draugiški pašnekėsiai, visiems skautams juose dalyvaujant. Per pašnekėsius gvildenamaskiepijama jaunuolių siela dorovė (skautų įstatų dvasioje). Skautams yra įvesti visus jaunuolius patraukiantieji organizacijos, laipsnių ir garbės (už pasižymėjimą) ženklai, graži ir patogi uniforma, paradai-iškilmės, šventės (šv. Jurgio, visų sk. patrono šventė; Lietuvos sk. švenčiama ir šv. Kazimiero šventė; Motinos Diena gruodžio 1 diena—motinai ypatingam malonumui suteikti, ir kt.). Labai griežtas yra "geležinis įstatas," kuris reikalauja pavyzdingai gerai mokytis.

Daroma dažnos iškilos ož miesto į laukus, miškus, papčius, rengiama tyrame ore stovyklos, kurios gyvenama sulig griežta ir skautų mielai vykdoma dienotvarkė. Ten, gaivinančioje gamtoje, susibūrusioje šeimynoje vykinama skautystės uždaviniai ir skiepijami jos obalsiai, ten stiprinama jaunuolių sveikata ir jėgos, ten gyvenama be patogumų palapinėse bei lapinėse, pačių gaminama valgis ir rūbai taisomi, ten einama praktiškojo gyvenimo mokykla. Ten bendramanių draugų susigyvenime lavinasi ir vystosi idealūs žmogaus būdo savumai: savarankiškumas, drąsa, sumanumas, ryžtumas, atkaklumas, pasiaukojimas, energija, narsumas, patvara, apskrumas, susivaldymas ir t.t. Šitoje savanorio skauto tarnyboje praktiškai lavinama ištikimybė Dievui ir Tėvynei.

Skautų vadovai yra taip pat jaunuoliai (tik skautininkai ir aukštesni viršininkai—subrendę žmonės), reiškia, jaunuomenę auklėja pati jaunuomenė, aukštų, kilnių idėjų vedama. Taigi čia patys įtakingieji veiksniai (faktorai).

Deja, del vietos stokos negalima skautystė pilnai nušviesti, tik trumpai priminsiu, jog savo tikslams pasiekti ji griebiasi labiausia jaunuolius patraukiančių priemonių, kaip tas žmogus, meškeriodamas.

Tuo būdu matote, jog savo noru įstojes skautijon jaunuolis būna nuolatinėje auklėtojų įtakoje: namie — tėvų arba globėjų, o ne namie—mokyklos ir skautijos įtakoje. Tokioje reikšmingoje ir auklėjamoje įtakoje jaunuolis išbūna ligi subrendimo amžiaus, ligi 18-20 metų, bręsdamas skautijoje. Per tą laiką jis, be abejo, labai žymiai pasitauso, išsiauklėja jo būdas, sustiprėja sveikata ir kartu įgijama mokslo ir šiaip gyvenimo žinių.

Taigi dabar jau iš keleto bruožų matote, jog skautystė papildo mokyklą ir taisy jos žymesnius trūkumus, lavindama jaunuomenę protiškai, dvasiškai ir kūniškai.

X. Lietuvos Skautų Istorija.

1917 m. būrelis ateitininkų, Voronežo (Centralinė Rusijoje) liet. gimnazijos moksleivių, sukūrė liet. skautų skiltį. Vadu buvo paskautininkas Petras Jurgelevičius, amerikietis, gimęs Jersey City, N. J. Skiltis begyvavo vos kelis mėnesius, iki galutinio bolševikų perversmo.

1918 m. 1-me ir 2-me "Ateities" (Liet. Kat. Moksleivių organe) numeriuose tilpo tulo "M" straipsnis užvardintas "Skautingas." Spėju autorių buvus kun. prof. Morkelis.

1918 m. spalį 1 d. Vilniuje, ateitininkų susirinkime, skautininkas P. Jurgelevičius skaitė paskaitą apie skautybę ir įkūrė Liet. skautų branduolį, vardu "Pirmoji Lietuvių Vyčių Draugovė Vilniuje," D. L. K. Vytauto globoje. Kiek vėliau įkurta mergaičių vyčių draugovė, kuriai vadovavo p-lė Emilė Palevičiūtė. L. Gira išleido 1919 metais "Vyčių Kalendorių," kame tilpo skautų įstatai.

Vadas tuoj surado talkininkų. Tai Lietuvos bajoras, Maskvos ir Vilniaus lenkų paskautininkas Izidorius Krevnickas, ir sktn. Aloizas Valušis. Vokiečiams apleidžiant Vilnių, vadas su keliais savo vyčiais, įstojo besikūriant Lietuvos savanorių armijon, ir, jau pasitraukęs į Lentvarį, buvo gražintas Vilniun. Krevnickas, atvykęs į Vilnių valanda vėliau po lietuvių pasitraukimo, neradęs Petro, vijosi jį į Lentvarį ir drauge grįžo Vilniun, jau liet. gimnazijos moksleivių. Stebėtinai greitai pramoko lietuviškai ir energingai vedė vyčius.

Bolševikų valdžios lietuviui komisarai žinojo apie vyčių egzistavimą, bet buvo gana patriotingi ir nekludė. Atsimenu kai sykį į sueigą atsilankė žymus jų šulas Dr. Domaševičius, kurio duktė buvo vytė. Bet reikėjo saugotis. Prie durų apačioj ir koridoriuose stovėjo vyčių sargybiniai ir elektros skambučių pranešdavo skautams apie pavojų. Tie mesdavo šautuvus ir rikiuotę (rusų kadetų medinius užsilikusius šautuvus) ir užsiimdavo kitais darbais.

Vilniaus vyčiai skleidė mieste Lietuvos valdžios proklamaciją, susprogdino porą tiltelių, kaimuose šaukė vyrus eiti Lietuvos kariuomenėn ir daug pagelbėjo Lietuvos valdžiai. Mokytojų seminarijos studentas Aleksandravičius, vytis, buvo bolševikų sugautas gabenant iš Lietuvos proklamaciją ir liko sušaudytas. Galų gale, kai bolševikai susekė akiai drąsių vyčių darbuotė ir 1919 m. kovo 15 naktį atvyko suimti 4 jų vadus, jau tie, įspėti, keliavo miškais Kauno link ir įstojo į 2-ji raitelių eskadroną. Tai buvo Jurgelevičius, Kraunaitis (ex-Krewnicki), Valušis ir Ruzgys.

Kaune, 1919 m., kovo mėn. buv. Voronežo skautas-ateitininkas Vladas Vaitkus iš vyresnių klasių moksleivių sukūrė skautų skiltį. Bet ir jis įstojo į kariuomenę. Tais pat metais, grįžę iš fronto Kaunan, vilniečiai vyčių vadai sukūrė Kaune skautų draugovę ir pastatė ją ant tvirtų pamatų; patys įstojo Karo Mokyklon, bet parūpinę jauną vilnietį vyti, Juozapaitį, vadu. Tais pat metais vasario mėn. buv. Petrapilio sktn. Vsevolodas Šenbergas, švedų-fransų kilmės lietuvis, įkūrė skautų draugovę iš mišraus miesto elemento su oficiale rusų kalba. Bet lietuviškai visuomet konkursus laimėdavo. Ir Šenbergas nuėjo Tėvynės gintų, šiandien yra vienas geriausių Lietuvos lakūnų. Kraunaitis, taurus patriotas, yra vienas pačių gambiausių ir narsiausių-dekoruotų Lietuvos karininkų.

1919 m. įsikūrė dar draugovė Rietave.

Visų minėtų skautininkų pastangomis 1919 m. birželio 27 d. įkurta "Lietuvos Paspirties Vyčių (Skautų) Draugija." Jos tikslas—remti ir platinti skautystę Lietuvoje. "Deviza: Tikėjimas į Dievą; Tarnavimas Tėvynei; Artimo pagalba." Steigėjai: karininkas Dr. Sližys, Dr. J. Alekna,

kar. Velykis, St. Lozoraitis, J. Vileišis, M. Sleževičius, T. Noruševičius, S. Kairys (del devizo paliko sau teisę), A. Tūmaitė, V. Šenbergas, kar. K. Tallat-Kelpša. Vėliau prisidėjo kun. prof. Morkelis.

1919 m. rudenį Vilniuje beliko tik jaunesni vyčiai, kiti visi kariuomenėje. Bet darbą tęsė kiti—Alg. Penkaitis, V. Češta, V. Uzdavinys—iki 1923 m. Dabar ten nėra vyčių, gi dokumentai ir knygynas išslapstyti, išblaškyti.

1920-1921 mm. įsikūrė kelios draugovės provincijoj. Darbas nevyko, nes esami keli skautininkai buvo karo tarnybos atitraukti nuo darbo.

1922 reorganizuotas Kauno Tunto Štabas. Sk. Pasp. D-ja pavedė jam eiti Laikinojo Vyriausiojo Štabo pareigas. Balandžio 19 d. išleista įsakymas No. 1, kuriame paskelbta užregistruotų 18 skautų draugovių. Geg. 3 d. išėjo pirmas numeris mėnesinio organo "Skautas." Štabo sudėtis buvo: Vyriausis Skautininkas—V. Šenbergas, Adjutantas—aš, nariais—sktn. P. Jurgelevičius, sktn. J. Baltrušaitis, sktn. J. Kasakaitis, skn. E. Beiles, paskn. A. Sokolskis, paskn. V. Civinskis, vyr. sktn. J. Jurgelevičius, vyr. sktn. K. Ambrazaitė.

1922 m. birželio 3, 4 ir 5 dd. Kaune įvyko pirmasis skautijos veikėjų suvažiavimas. Buvo darbų paroda, paradas ir stovykla Ž. Kalne, kun. prof. Morkelio paskaita "Foersterio ideologija pedagogikoj ir etikoje," pritaikant ją prie skautybės. Buvo kiek ginčų del įstatų teksto. Tais pat metais, rugp. mėn. Štabas buvo perorganizuotas.

Kauno skautų vadų tarpe kilo nesupratimų, kurie vėliau išsivystė į visai neskautišką kovą. Vėliau prisidėjo pažiūrų skirtingumas skautybės klausimais. Klaipėdos sukilime dalyvavo keliolika skautų, jų tarpe 5 vandens (jūrų) skautai. Grįžę po kovų, radom Štabo sudėtį pasikeitus, jin pateko keli nedrausmingi žmonės, nelinkę sutartinai rimtai dirbti ir pagerbti jų vadų pastangas. Be to, Štabo Viršininkas neparuošė laiku L. S. A. Statuto ir padarė pirmąją klaidą: paleido iš kontrolės žydų skautus, kurie sukūrė atskirą organizaciją hebrajišku vardu "Hacoifim," Maccabi globoje. (L. S. A. iki šiol nesimė žygių uzarausti tai pseudo-skautiška žydų organizacijai vartoti skautų vardą ir uniformą, nes, einant įstatais, L. S. Pasp. D-ja yra vienintėlė skautus atstovaujanti organizacija). Panevėžio lenkai visai nesiregistravo L. S. A-je, veikdami savo gimnazijos vardu.

Atgaivinti Vandens Skautai, kurių vadu buvo leit. P. Jurgelevičius, padėjėju aš pats, nesutiko su tokia padėtim, kaip tautininkai. Kilo skirtumų pažiūrose į org. sistemą. Vand. skautai, kurių eilėse buvo 8 amerikiečiai, atstovavo amerikietiškos sistemos (autonomijos atskirų sk. šakų ir decentralizacijos), gi Štabo dauguma—rusiškos sistemos (griežto paklusnumo ir centralizacijos) šalininkus.

1924 m. antrame sk. vadų suvažiavime "Ateitininkai" išsiderėjo sau vietą Štabe ir pradėjo savo jaunamečius organizuoti ir skautus. 1924 m. 9-į jūrų skautų grupę nusiūrė 2 valtimis į Klaipėdą ir įkūrė ten savo skyrių, kurs išsivystė į sk. branduolį Klaipėdos krašte. Tai įvykdyta baisaus potvynio metu, audrose, tarp ledų, ir sukėlė daug kalbų Lietuvoje ("ledinis žygis").

1924 m. L. Skautams Remti Dr-ja (buv. Paspirties D-ja) buvo reorganizuota. Tarybon pateko: Pirmininku—inž. V. Čarneckis (buv. atstovas Amerikai), nariais—L. Gira, Dr. Šalkauskas, kun. M. Krupavičius, kun. Meškauskas, pulk. T. Daukantas ir kt., jų tarpe prof. J. Eretas, senas šveicarų skautas.

Kaip išvada seno trynimosi tarp dviejų srovių, 1925 m. balandžio 17-19 dd. įvyko Kaune I L. Jūrų Skautų vadovų suvažiavimas ir įkurta atskira organizacija, "Lietuvos Jūrų Skautija." Vadas išstojo iš L. S. A. Štabo. L. S. R. D. geg. 28 d. priėmė ją savo globon. Tuo būdu Lietuvoje dabar yra dvi organizacijos: 1. Lietuvos Skautų Asociacija (sausumos berniukų, mergaičių ir "vilkiukų") ir 2. Lietuvos Jūrų Skautija (vyresni berniukai). Joms abiems vadovauja L. S. R. D. su Šefu, Jo Eksc. A. Stulginsku pryšaky. Štai kaip jos abi atrodo:

1. L. S. A.—Centras Kaune. Štabe—vyr. leit. V. Šenbergas, v. ltn. A. Valušis, paskn. K. Grigaitis, ltn. A. Mačiuka ir kt. 10 Įstatų. Kelios dešimtys draugovių, visuose Lietuvos kamuose. Narių apie 3,000. Veikia vidutiniai. Specialybių mokslas apleistas. Teko nugirsti, būk Štabas tai "dešiniųjų" ir "kairiųjų" kovos arena, kas rodo, jog organizacija nėra tikrai skautiška. Skiltis sudaro 6-12 berniukų, vedamų skiltininkų. 2 skiltys sudaro skvrių. 1 ar 2 skyrių—draugovę, vedamą draugininko. Miesto ir apylinkės draugovės sudaro Tuntą, kurio pryšaky stovi Tuntininkas ir Tunto Štabas, sudarytas iš draugininkų ir jų padėjėjų. Visus Tuntus valdo Vyr. Štabas, su sudėties, mokslo, ūkio ir užsienių skyriais.

Jau du metu kaip neturiu smulkesnių žinių apie L. S. A.

2. L. J. S.—Centras laikinai Kaune. Štabe—vyr. ltn. P. Jurgelevičius, skn. P. Labanauskas, majoras V. Kuizinas, maj. A. Mikelevičius, stud. J. Bepirštis, k. vald. K. Dineika, paskn. M. Braks ir kt. 12 Įstatų (kaip Amerikoje). Yra dvi klasi: Jungų-kandidatų į Jūrų Skautus, ir Jūrų Skautų skyrius. 6-9 jaunuoliai sudaro Valtį, vairuojamą Valtininko. Jungų ir Jūrų Skautų valtyis sudaro du atskiru Laivo Įgulos Būriu. Laivui vadovauja Skiperis, arba jūrų skautininkas. Keli laivai sudaro Eskadrą, kuriai vadovauja Eskadros Štabas. Eskadros sudaro Laivyną, vadovaujamą L. J. S. Štabo, kasmet renkamo Vadų Seimo. Turi 5 Laivus: Kaune, Klaipėdoje, Panevėžy, Mažeikiuose ir Kedainiuose, ir atskiras Valtis: Telšiuose, Šiauliuose, Jurbarke ir Kybartuose. Organizacijai bendradarbiauja L. Jacht-Klūbas, Lietuvių Jūra, Jūrininkai, gen. S. Nagevičius, Dr. A. Jurgelionis, v. ltn. Paura, v. ltn. A. Valušis, v. ltn. I. Kraunaitis ir kt. žymūs lietuviai. Narių apie 300.

Jūrų Skautai Lietuvos vandens sportų šventėse laimėjo svarbiausius rekordus. Tik įsivaizduokit, 1926 metais jaunas skautas Vladas Glemža laimėjo plaukime skersai Nemuno ir 1000 metrų, aplenkdamas 1924 ir 1925 m. rekordų laimėtoją kariuomenės viršilą Stonkų.. Šokimus iš 5 metrų aukščio kojomis žemyn ir salto-mortale (somer-sault) laimėjo jūrų sk. J. Ambrazas, šokime galva žemyn—j. sk. Br. Kuzmickis.

Potvynių metu jūrų skautai gelbėjo nelaimingus gyventojus, išgelbėjo daugelį gyvybių.

Daugiausia veikiama valtyse,—jūroje, ant upių ir ežerų. Klaipėdiečiai įsigijo 26 tonų motorinį vėjalaiivį (powered sailing ship), buv. kontrabandininkų laivą "Malaya," Krupp'o dirbtuvių Kiel mieste. Instrukuoja buvę laivyno oficeriai. L. J. S.—tai Lietuvos karo ir prekybos laivynų branduolis.

Šiuo metu vyksta derybos susijungti į vieną kūną su L. S. A. vardu "Lietuvos Skautų Brolija," su skyriais: sausumos, jūrų, mergaičių ir kt. Sumanymas kilęs iš L. J. S. ir greičiausia pavyks.

L. J. S. turi savo oficialį atstovą Amerikoje, šio straipsnio autorių. Jos keli nariai yra Latvijos ir Italijos skautų Garbės Nariai. Dalyvavo keliose iškilose į užsienius. 1924 m. drauge su L. S. A. dalyvavo Tarptautiniame Skautų "Jamboree" Danijoje.

Abidvi organizacijai vartoja Amerikos "Lietuvos Vyčių" himną—žodžius ir melodiją.

Lietuvių kalboj esama šios literatūros apie skautybę: (visos vieno autoriaus, autoriteto sk. klausimuose) P. Jurgelevičiaus:

"Pirmieji Skauto žingsneliai." "Ateities" leidinys. 1920.

Piliečių auklėjimo mokykla—skautybė! "Švyturio" leidinys. 1920.

Lietuvos ateitis. 1925.

Spaudoje:

Skautų vadovas. Skautystės vadovėlis.

Skautybė. Sulietuvinatas vertimas "Scouting for boys."

XI. Skautija kitur.

Anglija. Skautų esama apie 360,000. Vadovauja pats gen. ltn. R. S. Baden-Powell. Remia visa anglų visuomenė. Karaliaus šeimynos jaunesnieji nariai visi buvę skautai. Sosto įpėdinis—Valijos (Wales) skautų vadas. Karo metu daug nusipelnę Tėvynei. Tūkstančiai vyresnių skautų savanoriais stojo kariuomenėn ir laivynan. Jūrų skautai daugely vietų pavadavo krantų sargybą (Coast Guard). Moraliai tvirta, pavyzdinga organizacija. Dvasia—simpatinga, rimta, patriotinė, tikiybė. Nemilitarė. Sportas ir fizinė kultūra aukštai išvystyta. Decentralizuota. Valdosi apskritimis. Leidžia kelis žurnalus. Turi pavyzdingų vadovėlių ir gerą vaikų literatūrą. Vardas—The Boy Scout Association.

Amerika. 1925 m. kovo 15 d. buvo 572,687 skautai (be skautininkų). Nuo 1913 m. rugsėjo 22 d. per eiles perėjo 2,088,108 žmonės. Išviso išdalinta 2,860,816 3-jo, 2 ir 1-jo l. ženklų. Išdalinta garbės ženklų (nuo 1913 m.): star—15,086, life—14,989, eagle—10,800. Specialybių amatų ženklų (merit badge examinations passed) nuo 1911 m. iki 1924 m. gruodžio 31 d. išdalinta 1,200,791.

“The Boy Scouts of America” įkurta oficialiai 1910 m. vasario 8 d. Buvo atsiradę dar militaristų “U. S. Boy Scouts” organizacija, bet teismo buvo sudrausta nuo vartojimo termino “Scout” ir išnyko. B. S. A. centras yra Naujorke: 200 Fifth Ave., New York City.

Karo metu skautai daug pasitarnavo Tėvynei, išplatinę už kelis milijonus dolerių karo paskolos, rinko skalbinių kariams, stojo savanoriais ir t.t. Platesnių žinių galima pasiskaityti skautų vadovėliuose. Plačiau apie tvarką teks užsiminti išdėstant patį mano planą.

Prancūzija. Esama trijų organizacijų: Les Eclaireurs de France—laisvamanių įkurta ir palaikoma tautinė organizacija; Les Eclaireurs Unionistes de France—palaikoma protestonų, talkoj su YMCA; Les Boy Scouts de France—grynai katalikų organizacija. Kitose šalyse skautų ženklas yra trilapė lelijelė (fleur de lis), senas ritierių ženklas, bet Prancūzijoje tai esąs rojalistų, karalių Bourbonų giminės ženklas, todėl prancūzų skautai turi kitokius ženklus: tautininkai—įtemptą lanką (bow) su vilyčia; unionistai—gallų gaidį; katalikai—kryžiaus formos gėlelė. Visos organizacijos turi bendrą Tarybą, kuri baigia suvienodinti darbo programas. Tarptautiniuose skautų suvažiavimuose kiekviena šalis atstovaujama vienos delegacijos, taigi delegaciją parenka Taryba iš visų 3-jų organizacijų skautų. Išviso Prancūzijoje yra apie 16,000 skautų. Kaip ir kitur, jie daug savo kraštui patarnavo ir yra skaitomi Prancūzijoje dorinio atgimimo atžala.

Italija. Esama dviejų organizacijų: Associazione Scautistica Cattolica Italiana (ASCI)—katalikų; ir Giovani Esploratori Italiani (GEI)—tautinė. Italijoje skautus įkūrė anglas, gi sutvarkė italas, pulk. Colombo. Jis, deja, sekė laisvamanių taktika—nevertinti katalikiško krašto tikiybinių jausmų,—vengė Dievo vardo įstatuose. Be to, organizacija buvus beveik militariška. Akcija iššaukė reakciją: susikūrė katalikų skautai. Vadu buvo grafas Mario di Carpegna. Papos, kardinolai, dvasiškija ir tikinčioji visuomenė karštai parėmė skautus ir jie išaugo į milžiną, pralenkė tautinius. Pažymėtina, kad katalikų skautai yra veik kopija anglų. Keli metai atgal tautiniai skautai susiprato ir suteikė tikėjimui tinkamą pagarbą ir vietą. Rezultate jie pradėjo smarkiai augti. Galbūt, po kiek laiko ten bus vėl tik viena organizacija.

Rusija. Prieš karą rusai mėgino pritaikinti sau skautybę, bet vis išeidavo karikatūros, militariškos draugijos. Karo metu ir ypač po revoliucijos skautija pražydo, išbujojo, pasižymėjo ypatinga simpatinga gražia dvasia, bet bolševikų laimėjimas užsmaugė judėjimą. Per kelis metus gyvuota pusiau slapta, iki bolševikai uždraudė visai. Bolševikai įkūrė “jukus” (Junyje Komunisty) “Laužo Broliai” ir kt., galų gale išsiaiškino skautybę “proletariškai” ir įkūrė “jaunuosius pionierius.” Jie pasisavino

uniformas panašias į skautų, paviršutinę organizaciją ir netgi daugumą įstatų, bet yra grynai partinė komunistų organizacija, ruošianti partijai ištikimus satrapus. Pažymėtina jų šlykštus išnaudojimas: valdžia juos mokina šnipinėti netgi šeimoj, “kovoti už darbo klasę.” Jų esama virš 100,000.

Rusai išeiviai Bulgarijoj, Turkijoj, Jugoslavijoj, Prancūzijoj, Belgijoj, Vokietijoj, Latvijoj, Estijoj ir Kynijoj sukūrė savo skautus, “Obščestvo ‘Russkij Skaut’”. Kai kur tai esą simpatingi tikri skautai, kitur vėl caristų padaras. Jie leidžia nemažai žurnalų ir vadovėlių, dirba kontakte su vietiniais skautais (kai-kuriose šalyse jie užmezgė skautinį judėjimą), ir yra vienintelė rusų išeivijos viltis. Tikro jų skaičiaus nežinau. Lietuvos Skautai nemažai naudojami jų literatūra.

Vokietija. Čia pamėgdžiota skautybė, bet nevykusiai: perstipri ten militaristinė “junkerių” dvasia. Vėliau susikūrė kelios beveik skautinės organizacijos: Pfadfinder'iai, Neue Pfadfinder'iai, vėliau Wandervoegel'iai (kaip Amerikos Lone Scouts, ypatingai pamėgė indianizmą ir gamtą). Tarptautiniuose suvažiavimuose jie nedalyvavo iki 1924 m. Platesnių davinų neturiu.

Lenkija. Harcerze Polscy, apie 52,000 narių. Paviršutiniai atrodo skautais, turi skautų įstatus. Dvasia—šovinistinė, militaristinė. Man teko su jais turėti reikalo kai buvau lenkų nelaisvėje, ir tada gavau progos patirti, jog jie “simpatingais ritieriais” tegali atrodyt tiktai sau ir hypokritams lenkams, gi mano įsitikinimu—lenkų harceriai tai, daugumoj, skautybės bankrutai. Vadauja žinomas gen. Haller. Kaip viskas pas lenkus, jų harceriai yra “katalikai” (polskos vieros).

Belgijoj esama poros organizacijų—Boy Scouts de Belgique ir B. Powell Boy Scouts. Išviso apie 8,000.

Čekoslovakijoj—Svaz Junaku-Skautu Republiky Česko-Slovenske—apie 25,000. Vadu Dr. Svojsik. Graži, gera organizacija.

Brazilijoj esama katalikų skautų.

Austrijoj—Dr. E. Teuber'io įkurti skautai, kurie, regimai, išsiplės po visą vokiečių tautą, atstovauja pavyzdingą skautinę organizaciją. Nestebėtina, kad nors jų esama vos 2,000, bet jų vadas pateko į Tarpt. Sk. Tarybą.

Ispanijoj—Los Exploradores d'España—apie 25,000. Organizacija gal perdaug myli karinį mokslą. Organizacija seka ispanų tautos tradicijomis, yra katalikiška, dvasiškija karštai bendradarbiauja.

Kynijoj skautų esama apie 42,000.

Argentinoj—16,000.

Meksikoj—žinau tik, kad ten esama veik 1,000 vokiečių skautų.

Graikijoj—15,000.

Japonijoj—30,000.

Latvijoj—apie 4,000. Rygoj esanti lietuvių skautų dr-vė, vedama energingo sktn. St. Burlevičiaus, kat. jaun. dr-jos “Šviesa” darbuotojo. Burlevičius ir 2 latviu yra Liet. Jūrų Skautijos Garbės Nariai. Organizacijos prezidentu gen. Goppers, vadu—lt. V. Sobolevsky. Organizaciją sutvarkė sktn. Valters Voits. Vardas—Latvijas Skautu Organizacija (L. S. O.).

Skautų esama visose Europos šalyse, Azijoj, Afrikoj, Australijoj ir Amerikoj. Panamos kanalo zonoje, Hawaii ir kitose J. Valstybių valdomose srityse esama Amerikos skautų draugovių.

XII. Amerikos Lietuva.

Sakoma, Amerikoje esama apie milijonai lietuvių. Karo metu ir po karo jie daug pagelbėjo Lietuvai susikurti ir atsistatyti, ne vien pinigais, bet ir darbu. Keli šimtai vyrų ginklu kovojo Lietuvos savanorių eilėse (deja, Lietuvoje nelabai vertino jų taurų pasiaukojimą). Susirūpinę Lietuva, Amerikos lietuviai prakišo savo jaunomene.

Šiuo metu yra dvi lietuvių grupi: ateiviai ir čiagimiai, t.v. “amerikoniukai.”

I. Ateiviai—daugumoje darbininkai. Yra neperdaugiausiai inteligentų, tikriau, inteligentiškų profesijų žmonių. Susiskaldę trimis svarbiausiomis srovėmis: tautininkų-katalikų, tautininkų-liberalų (bei socialistų), ir išgamų-komunistų. Leidžia 3 dienraščius ir keliasdešimtis laikraščių bei žurnalų (reik pasakyti, gana prastų). Susibūrę į du dideliu susivienymu.

Per pastaruosius kelis metus daugelis, ypač vadina-mieji "inteligentai" (pralobę smalsesni lietuviai profesio-nalai), atšalę nuo tautinio darbo. Daugelis nuėję užku-riom pas "amerikonus." Kultūrinė lietuvių lygmė kiek aukštesnė už rusų, lenkų ir kitų rytinės Europos ateivių. Būdas—ramus, pavydus, atkaklus, nesukalbamas, ir išdi-dus linkui Lietuvos. Amerikos nelaimė—moonshine—pa-grobė daugelį šeimynų, ypač tų, kuriose gyvena 'ant burdo' laisvamaniai bei bolševikai senberniai. Švietimo bei kultūriniai reikalai apleisti ir vis menkyn eina. Biznio—ne visur vienodai, bet bendrai imant, sėkmingi. Daugelis lietuvių bendrovių veikia svetimais vardais ir drauge su svetimtaučiais.

Daugelis pusėtinai suamerikonėjo, nors dauguma vos šį-tą suregzti angliškai temoka. Pasauliniam Kare Ame-rikos kariuomenės eilėse kovojo kelios dešimtys tūkstan-čių lietuvių ateivių. Šiuo metu Amerikos armijoje ir lai-vyne yra keli šimtai liet. ateivių (keli karininkai), ir keli tūkstančiai čia gimusių lietuvių, ypač laivyne ir Marine Corps (iš jų arti šimtas yra karininkų, daugu-moje atsarginių).

II. Čiagimiai. Jų srovėmis negalima suskirstyti, bet tautinio susipratimo atžvilgiu juos galima surūšiuoti į tris grupes: lietuvius patriotus, nenutraukusius ryšių su lietuviais, ir visiškai nutautusius. Pirmųjų, patriotų, esa-ma nedaug, bet tai rimčiausi žmonės, lietuvių žiedai. Jie dalyvauja ateivių draugijose ir susispietę L. Vyčiuose. 'Liberalai' irgi turi jų saujalę, bet jie yra tik sportininkai, be jokio 'liberalizmo' (kaip tą žodį supranta liet. ameri-kiečiai).

Antrųjų—yra dauguma liet. jaunuomenės: tautinio su-sipratimo labai maža, tai daugumoje silpno būdo bespalvis 'ood timerių' elementas, nelabai rimtas. Jie—dauguma L. Vyčių narių. Jie paploja lietuvių patriotiškoms pra-kalboms, dainuoja choruose, dirba liet. parapijose, šiaip taip susikalba lietuviškai (raštu tai negramotni...). En-tuziazmo kupini. Gali juos palenkti kur nori, jei tik turi vado gabumą. Girdėję šį-tą apie Lietuvą. Vedasi su tokiais pat lietuviais jaunuoliais ar mergelėmis.

Tretieji—žymi jaunuomenės dalis, dviejų rūšių: rimti, tvirto būdo, mokinti žmonės, negavę progos įgauti liet. dvasios, arba užaugę tarp svetimtaučių ir darą biznį iš jų, daugelis jų nesibijo pasisakyti lietuviais užklausti; ir tamsus 'pūlrūmių' bei kampų jaunuoliai, trepsj ant kampų su tokiais pat lenkų, italų, airių vaikėzais, biją paties lie-tuvių vardo (nors nemaža yra tokių pat balių moksleivių).

Kai dabartinė jaunuomenė augo, vyresnioji liet. karta stūmė juos nuo tautinio darb. Namie jie girdėdavo tik pasakas apie Lietuvos skurdą, kiaulių ganymą, bulvių skutimą, muštynes, policinę priespaudą, girtus vaidus etc. Amerikos mokyklose (kurios tarnauja visų pirma ameri-kanizacijai), įvairiausios kilmės vaikų mišiny, jie negir-dėdavo nieko apie Lietuvą ar liet. tautos praeitį. Liet. jaunuoliams išvykus į liet. piknikus ar vakarus, seniai juos varė nuo savęs, 'eikit pas tokius pat kaip jūs, ne-kliudykit mums apie reikalus kalbėt.' Galų gale, daugelio pralobusių ateivių bėgimas nuo lietuvių, pavardžių kraipymas blogai veikė į augančią kartą. Bet ar tai jos kaltė? Lietuviai akiai tiki vienam posakiui: 'koki tėvai, toki vaikai.' Jei vaikai yra negeri, kas kaltas?

Keli metai atgal, pradėjus nykti liet. visuomeniniam gyvenimui, iš gausybės rago pasipylė aimanavimai dėl Liet. Tautos Amerikoje bei liet. dr-jų, spaudos ateities, dėl nutautimo pavojaus. Planų, patarimų gausybė, darbo—maža. Deja, daugumas liet. ateivių neįvertina tinkamai Amerikos liet. jaunuomenės psichologijos, pažūrų bei pa-

linkimų. Daugumas jų nori, kad čia augusi jaunuomenė laikytų Lietuvą savo pirmąją Tėvyne, gi Ameriką—tik mišrių gyventojų gyvenamu turtingu kraštu... Jie nori, kad jaunimas būtų toks pat kaip ir jie: 'zajadli' partingi žmonės, dirbą Lietuvai, rietųsi savo tarpe, lietuviškai savo tarpe kalbėtų, skaitytų vien liet. spaudą su jos tenden-cingais rašiniais apie visokius 'gerbiamuosius', 'didžiai gerbiamuosius' savus ir kitų srovių 'niekšus.' Bet taip negal būti! Su tokiomis mintimis jau laikas skirtis!

Yra Amerikos, amerikonų Tauta. Yra amerikoniška dvasia, ideologija, draugijinio sugyvenimo formos, kultū-ra, sportai, spauda, teatras etc. Yra amerikoniškas, skir-tingas nuo visų kitų tautų būdas, charakteris. Amerikoje gimę lietuviai yra amerikonai. Jų pirmoji Tėvynė—Jung-tinės Valstybės. Nedidelei nykstančiai Lietuvių Tautai yra reikalingas jos trečdalis, gyvenęs Amerikoje. Yra pavojaus, kad ši Tautos dalis liks gyvu lavonu, nenaudin-ga Lietuvai. Tautos užduotis yra galimai ilgiau palaikyti tautinę gyvybę šioje Tautos daly. Visiškai ir amžinai srovės nesulaikysi. Reikia tenkintis tuo, kas mūsų sąly-gose galima.

Patį jaunuomenė mažai linkus kištis į liet. srovines kovas, yra ištikimi oficialūs katalikai, ir labai mėgsta sportus. Geriausia gyvuoja tos vyčių kuopos, kuriose pla-čiai išvystytas sportinis veikimas. Jie vadinasi lietuviais, zaidžia liet. vardu—tai ir tiek. Tarpusavy kalbasi amer-rikonišku žargonu ir apie Lietuvą bei lietuvius tiek pat žino (su retomis išimtimis), kiek ir Besarabijos čigonas (o gal daugiau). Kodel? Visas 'kultūrinis darbas'—šokiai...

Geros jaunuomenės savybės: entuziazmas, sutartinas darbas (ko neturi ateiviai), geras, linksmas ūpas, įgimti sportiniai gabumai, drausmingumas, ir pas daugelį pa-tvarumas (both—endurance and staying power). Blogas: apysilpnė valia, nerimtumai, nemėgimas klausytis rimtų paskaitų, linkimas prie mūnšainės (namie tėvų, gatvėje pūlrūmių lankytojų pavyzdys), begalinis ir nuolatinis 'good time' ir 'showing off' troškimas (šis pastarasis da-linai geras).

Čia gimusių lietuvių vaikai visai nutolę nuo lietuvių ir visai nieko nežino apie Lietuvą. Taigi, jei nebus imtasi griežtų praktingų priemonių, po kelių ar keliolikos metų lietuviams Amerikoje bus 'kapore.' Čia svarbiausį gelbė-jimo darbą tegali atlikti parapiinės mokyklos su lietuvi-tėmis mokytojomis, ir L. Vyčių skautų skyrius.

Mano rašinio tikslas—išdėstyti planą, kaip palaikyti Tautai ir Bažnyčiai dabartinius vaikus, kūdikius ir dabar-tinių vyčių vaikus. Suaugusia jaunuomene turi rūpintis L. Vyčiai ir kitos esamos organizacijos. L. Vyčių dabar-tinė metodė—bendras darbas ateivių jaunuolių su čia au-gusiais, palaikant kad ir silpnus ryšius su Lietuva—yra geriausia.

Mūsų vaikams, be rašinio pradžioje suminėtu trūku-mų, reikalų, kuriuos patenkina Amerikos skautija, reika-linga dar sudaryti jiems sąlygos, kurios auklėtų juos nau-dingais lietuviams ir katalikais. Taigi, L. V. skautams bus dar daugiau pareigų, negu paprastaiems Amerikos skautams.

Kaip tos sąlygos sudaryti?

(Bus daugiau)

—○—

VIEN TIK.

Vien tik šią rozę
Aš tau dovanosiu,
Vien dainos aidą
Mirštantį toli.

Jaunoj krūtinėj
Širdį paaukosiu,
Iš kurios plaukia
Vien malda tyli.

* * *

Žilvitis

Pastabos ir Apžvalga

Liet. R. Kat. Vakarinių valstijų seimas įvyko kovo 20 d., Cicero, Ill. Dalyvavo daug delegatų, padaryta keletas svarbių nutarimų, rezoliucijų, skaityta referatas jaunimo klausime, kuriame ryškiai nušviesta jaunimo reikšmė. Prelegentas gerb. kun. A. Linkus, buvęs L. Vyčių Centro dvasios vadas, uolus darbuotojas jaunimo tarpe ir kitų katalikiškų organizacijų. Redagavęs per keletą metų studentų organą pirmiausia ėjusį "Mokslėivį," dabar "Giedra"; "Vyties" bendradarbis.

Gerb. kun. A. Linkus pažadėjo viršui minėtą referatą prisiųsti, patalpinti "Vyties" skiltyse. Laukiame.

* * *

Šiomis dienomis Chicagą aplankė Liet. Dramos Tėvas, p. Juozas Vaičkus. Vaičkaus vardas žinomas jau nuo keletos metų visoj Lietuvoj, pažįsta jį žemaičiai, aukštaičiai ir visi kiti. Jis dar tebestudentaudamas vasaros atostogų metu važinėjo po įvairius Lietuvos kampelius, vaidino "Genovaitę" ir kitus mūsų liaudies suprantamus ir mylimus veikalus.

Atvykęs Amerikon, pervaziavo keletą lietuvių kolonijų, su savo parengtais perstatymais, gairindamas lietuvių dvasią, keldamas tautišką susipratimą, budindamas sąmonę. Pagaliaus atvyko į Chicagą. Čia apsistojęs ilgesniam laikui, suruošė keletą gražių perstatymų, paruošė scenai keletą vaidylų. Nevisuomet savo perstatymuose turėjo gerą pasisekimą, vienok p. Vaičkus nepri-guli prie tų žmonių, kurie nuo pirmojo nepasisekimo nuleidžia rankas, jis pilnai patenkintas tuo mi, kąd atlieka savo priedermes kaipo tikras menininkas-kūrėjas.

Artistas J. Vaičkus nepriklauso jokiai partijai; jo partija, tai menas, kuriam jis atsidavęs visa savo siela. Nenuslysdamas nuo tikrojo meno papėdės, nepasiduodamas kokios nors partijos ar srovės įtakai, p. J. Vaičkus nemažai turi nukentėti. Vienok J. Vaičkus yra "nepataisomas." Jis visiems teisybės žodį pasako į akis, visai nepaisydamas ar kam patinka, ar ne.

Kartu su juom atvyko p-lė Pola Tendziulytė, scenos žvaigždė, kurią vieną kartą pamatęs scenoje, norisi matyti ją visuomet; tai talentuota lietuvių teatro pažiba.

Minėti artistai neužtruks ilgai Chicagoj, vos iki Šv. Velykų. Duos keletą vaidinimų apielinkės kolonijose. Po to grįžta atgal į Pensylvanijos kalnus, kur graži, kalnuota gamta kaip tik ir atitinka artisto gyvenimui.

MEFISTOFELIO PATARNAVIMAS.

"Naujienų" 76 num. tilpo neva "Dailės Mylėtojo" rašinys užvardintas "Ignorantai." Jei tas šlamštas nepretenduotų save vadintis visuomenės švietėju, tai nebūtų verta nė rašyti. Kadangi dėgloji lenda į daržą, tai reikia tvorą tverti. Tas privertė duoti atsakymą į "N." šmeižtą. Kitus ignorantais vadindami, patys save tokiais parodo. Rašydami apie "Draugo" buvusį koncertą meta dėmę ant Vyčių už kokias ten korteles. Pats pripažįsta, kad "Draugo" rengimo komisija taip darė, ir "Vyčiai" kalti!? Čia norima paduoti panelei Jozefskaitėi pikta mintis jei "Vyčiai" rengtų koncertą, kad ji neapsiimtų dainuoti. Ar tai dailu? Tokiam braižytojui patartina pasivadyti ne "Dailės Mylėtoju," bet pagiežos mylėtoju, nes šmeižt organizacijos vardą kuri nieku nekalta yra nekultūringa ir visai nedailu.

O p-lės Jozefskaitės vardas, kaipo klasikės-dainininkės Vyčių laikomas tinkamoj pagarboj.

Vytis

—o—

VYČIŲ XV JUBILĖJINIS SEIMAS

Lietuvos Vyčių Jubilėjinis, XV metų sukak-tuvių, Seimas įvyks birželio 7, 8 ir 9 d.d. Elizabeth, N. J. Šis seimas bus didžiausias, nes dalyvaus ekskursantai, kurie važiuos į Lietuvą su Vyčių Ekskursija. Elizabeth'o Vyčiai, su pagelba gerb. Vyčių Centro Dvasios Vado, kun. Simonaičio ir vice-pirm. Rapolo Juškos, rengiasi priimti Vyčių Jubilėjinį Seimą.

L. Vyčių kuopos, rinkite atstovus bei atstoves, sudarykit naujų įnešimų del gero organizacijos.

Jubilėjinis Seimas bus svarbus visiems Lietuviams Amerikoj, nes Vyčių organizacija yra didžiausia jaunimo organizacija, kuri palaiko dorą katalikišką jaunimą. Kuriai rūpi jaunimo ateitis, kad padaryti jaunimą naudingais nariais tautos ir bažnyčios.

Kokia šiandien mūsų jaunuomenė, tokia bus ateityje visuomenė.

Valio, visi į Vyčių Jubilėjinį Seimą!

K. J. Viesula,
L. V. Centro Pirm.

—o—

"SPORTININKAI"

Visi sportininkai, kurie dalyvaus Lietuvos Vyčių Ekskursijoje į Lietuvą malonėsit prisiųsti vardus ir pavardes, taipgi paminėkit įvairius žaidimus, kuriuose galėtumėt dalyvauti, pas L. Vyčių Centro Pirm.

K. J. Viesula,
1214 Washington St.,
Norwood, Mass.

Esperanto ir Lietuva

Straipsnelis pabrėžtas paminėjimui 40 metų Esperanto kalbos egzistavimo

Suvirš per tris šimtus metų milžiniški protai, kaip Kortezius, Bakonas, Leibnicas, Diderotas ir daugelis, daugelis kitų dziovino savo smegenis,

Dr. Ludvikas Zamenhofas

kad išradus, sutaisius kalbą dirbtinę, kuri šale tautinių kalbų, tarnautų žmonijai delei tarptautinių susinesimų ir susikalbėjimui su žmonėmis įvairiausių tautų ir genčių. Daug buvo sutaisyty projektų ir net pramių-uzomazgų kalbų, bet jos visos neatatiko savo tikslui. Bet štai 40 metų atgal, 1887 metuos, mūsų vientėvyn-

ainis, Dr. Ludvikas Zamenhofas pagarsino savo sutaisyty *“Lingvo Internacia”*—Kalba Tarptautinė, po-slapyvardziu Doktoro Esperanto, nuo kurio tai slapyvardzio ir kalba su laiku tapo praminta.

Aukščiau pažymėjau, kad autorius Esperanto buvo mūsų vientėvynainiu. Taip, tas yra kotyriausia tiesa, nes daktaras Zamenhofas gimė ir iki keturiolika metų gyveno Lietuvoj, Baltstogėj; o kosvarbiausia, tai yra tas, kad jis ir pats prie to prisipažindavo. Ir... ir 1907-se metuose Londone, 21-mą rugpjūčio, Guildhall'ėje, laike tarptautinio esperantininkų kongreso, akyvaizdoje arti keturių tūkstančių dalyvių, sakant prakalbą, pasakė ir ve šiuos žodžius:“Tu stovi man mano akyse mano brangi Lietuva, mano nelaiminga tėvyne, kurią aš niekad os nebegaliu užmiršti, nors aš apleidau tave, prispirtas aplinkybių dar būdamas labai jaunu. Tu, kuri man dažnai esi matoma mano sapnuose; tu, kurią nē koks kraštas pasaulio niekad os negalēs užvaduoti tave, mano širdyje...” Ir tie tai žodžiai yra parašyti jo biografijoje per daktarą profesorių Edmuntą Privatą, autorių biografijos. Tai tarptautinė kalba—Esperanto—yra vaisius kultūrinės Lietuvos. Esperanto kalba atatikus savo tikslui, nors po valiai, kaip ir visos didelės idėjos, tvirtu žingsniu žygiuoja prie pergalės, prie triumfo... Prie tapimo pilnoj to žodžio prasmėj tarptautinė kalba. Ją jau pripažino už tarptautinę kalbą ir vartoja kaip tokią:

Tarptautinis Raudonas Kryzius,
Pasaulinė Unia Tarptautinių Asociacijų,
Prancūzų ir Italijonų Asociacijos Mokslo,
Prancūzų Akademia Moksly,
Tarptautinis Moterų Už Lygias Teises Kovotojų Alijansas,

Tarptautinis Ramybės Biuras,
Tarptautinis Darbo Ofisas,
Pasaulinė Unia Moterų,
Kataliku Tarptautinė Lyga Jaunimo,
Jaunų Vyrų Krikščionių Asociacija,
Tarptautinis Biuras Masonų,

Tarptautinės M ug ė s (jomarkai) Leipcigo, Frankfurto, Lyono, Paryžiaus, Basles, Paduos, Lisbonos, Barcelionos, Bratislavos, Bordokso, Vinnos, Reichenburgo, Malmos ir Gelsingforsto, toliau: Paryžiaus Butas Vertelgystės (Chamber of Commerce) vartojo Brazilijos 100-metų nepri gulmybės sukaktuvių Ekspoziciją, paroda ir daug kitų rimtų tarptautinių organizacijų ją pasitar nauja, vartoja. Prie progos, manau bus ne pro šalį priminti, kad jos kouoliausiu rēmėju yra mūsų garsusis Adomas Jakštas—Pralotas Aleksandras Dambrauskas, redaktorius Esperanto kalboje laikraščio: *“Litova Stelo”*—Lietuviška Žvaigždė. Ir gale, kad skaitytojai *“Vyčio”* galėtų išgirsti skambėsį Esperanto kalbos, paduodu žemiau, rašant sulig lietuvių kalbos būdu, esperantiškas eilutes pabrėžtas pagarbai Vaičiai. Ve jųjų yra turinys (raide *“I”* tarkite minkštai):

“Antau multjaroj en Litovuj’,
El lia gepatroj sen famo
Por ni naskidzis... mi diros tuj,
Granda poeto del’ amo.
Kaj li kreskinte, ekamis nin
Kaj kantis por ni li kanton
Pri nija granda redz’ Gedimin’,
En li ni vidis lia Danton...
Pri nija glora li estintec’
Kantadis ankau tre bele,
Kaj eč li kantis pri liberec’
Nija—nuntempa ribele.
Li vivis, spiris por nija glor’,
Por ni junadza eč mortis;
Nijan patrujon en sija kor’
Kijel sanktažon li portis...
Li estis kvazau nija dijiet’,
Litove diru: “Dievaitis”
Kaj nomo de či tiju poet’
Estas: Francisko Vaičaitis.”

K. Vidikauskas

Vaikelio Jėzaus Dr-jos Ątsišaukimas Į Užjūrio Tautiečius

Gailestingųjų Asmenų "VAIKELIO JĖZAUS" draugija Kaune, laikydama beturčių našlaičių prieglaudas ir jiems amatų mokyklas, jau tiek daug malonių ir geros širdies yra patyrusi iš Jūsų, mylimieji užjūrio Tautiečiai. Jūsų aukos padėjo pagrindus V. J. Dr-jos prieglaudų įkūrimui pačiais pirmaisiais ir sunkiaisiais tėvynės Lietuvos atsigavimo metais. Jūsų gerų širdžių V. J. Draugija niekadoms neužmirš!

Neagalėdami atsidėkoti kiekvienam mus sušėpusiam skyrium, šiuomi laiškeliu maloniai kreipiamės į visus Jus, geraširdžiai Tautiečiai, pranešdami, kad Jūsų skirtos aukos nedingo be naudos. Štai "Vaikelio Jėzaus" Draugija dabar globoja į 300 beturčių našlaičių, kuriems yra įkurtos šios prieglaudos, amatų mokyklos ir dirbtuvės:

1. Berniukų našlaičių prieglauda Kauno priemiesty Slabadoje;
2. Bendrojo lavinimo mokykla berniukams;
3. Dailystės mokykla berniukams;
4. Medžio tekinimo mokykla berniukams;
5. Skulptūros-drožimo mokykla berniukams;
6. Kalvystės mokykla berniukams;
7. Šaltkalvystės mokykla berniukams;
8. Galvanoplastikos mokykla berniukams;
9. Puodų dirbimo ir lipdymo mokykla berniukams;
10. Odos išdirbinių-kurpininkavimo;
11. Rūbų siuvimo;
12. Daržininkystės ir gėlininkystės;
13. Mergaičių našlaičių prieglauda Žaliajame Kalne;
14. Amatų-ruošos mokykla mergaitėms;
15. Virimo ir kepimo mokykla mergaitėms;
16. Siuvimo ir išsiuvinėjimo mokykla mergaitėms;
17. Nėrimo ir audimo mokykla mergaitėms;
18. Skalavimo ir rūbų lyginimo mokykla;
19. Bendrojo lavinimo mokykla;
20. Beturčių-liguistų vaikų prieglauda "Izoliatorius" 8-me forte, už Slabados;
21. Dieninis beturčių vaikų darželis Slabadoje;
22. Keletas bedarbių dirbtuvių Kaune: juostų, klumpių ir kit.

Taip plačiai išaugus prieglaudoms ir amatų mokykloms, neatidėliojamas reikalus ragina statyti erdvesnius prieglaudų, amatų mokyklų butus. Reikalingas remontas. Daroma, kas galima. Nemaža jau ir padaryta, bet dar toli gražu nuo reikiamo galo. Baigiama statyti Žaliajame Kalne mergaičių amatų-ruošos mokyklų mūro namai, tačiau visas jų įrengimas dar tebėra priešaky; reikalinga juos kuogreičiausia baigti, nes dabartinis butas jau labai ankštas.

Žinoma, tiek našlaičių globoti, išlaikyti, duoti jiems galimybės eiti įvairių amatų mokslus, išlaikyti didelį mokytojų personalą ir dėti pastangas, kad kuogreičiausia būtų baigiama reikalingiausioji statyba,—reikalinga labai ir labai daug lėšų. Pakaks paminėti, kad viso Draugijos aparato sukimas išima į metus ligi pusės milijono litų. Tat visais būdais ir visur ieškome lėšų, kiek tik galėdami.

Ir dabar gerb. ponai Aleliūnienė, viešėjusi Lietuvoje ir grįždama į Ameriką, sutiko paimti "Vaikelio Jėzaus" Draugijos įgaliojimą Amerikoje parinkti Draugijos laikomoms beturčių našlaičių prieglaudoms ir amatų mokykloms aukų, senų rūbų, įrankių ir t.t.

Tat turime garbės kreiptis į gerbiamuosius ir mylimuosius užjūrio Tautiečius ir dabar neatsisakyti savo sunkiai uždirbtų centų Lietuvos našlaičių labai. Našlaičiai meldžias ir melsis į Dievą pasisėkimų visuose Jūsų darbuose ir sumanymuose.

Prelatas Povilas Januševičius,
Vaikelio Jėzaus Dr-jos Pirm.

Kaune, 1927 m. sausio 14 d.

Dar Žodelis Del Vaikelio Jėzaus Prieglaudos

Beviešint man mylimoj Tėvynėj Lietuvoj, turėjau progos bent kiek susipažinti su dabartiniu Laisvoj Lietuvoj žmonių gyvenimu, ir visur jų puikiai vedama tvarka. Niekur nepastebėjau tokio švento ir prakilnaus darbo, kaip Vaikelio Jėzaus Prieglaudos įstaigoj. Turėjau laimės su gerb. Prelatu P. Januševičium apžiūrinėti visas minėtas 22 įstaigi, ir negalima atsigėrėti gražumu stebėtinų išdirbinių, kurių randasi Vaikelio Jėzaus Prieglaudos įstaigoj. Tikros moderniškos dirbtuvės. Minėta įstaiga lemia šviesią ateitį visai lietuvių tautai. Tai vienatinė įstaiga, kuri visai mažai mūsų amerikiečių lietuvių remiama šiandien taip galingai išsiplėtojusi. Vis tai sumanumas, ir sugebėjimas taip tvarkingai ją išplėtoti. Garbė priklauso ne kam kitam, kaip tik gerb. Prelatui P. Januševičiui. Jis visa siela atsidavęs tam taip šventam darbui, jis užimtas kiekvieną dieną, ir vakarą vien tik prieglaudos reikalais. Kiek kartų man teko pas jį viešėti, visuomet pilna žmonių, ar asmeniai ateina, ar telefonu šaukia, vis prieglaudos reikalais kreipiasi pas jį. Jis pats sako: "Mano gyvenimas, tai nenuobodus. Vienatinė mano laimė, jei kuom nors galiu prisidėti prie apšvietimo savo tautos." Jo kilni, ir angeliška širdis randa daug pasitikėjimo neturtingų Lietuvos žmonių tarpe, kurie remia pinigais, ar pasidarbavimu, kuom kas galėdami. Nėra šventesnio, ir kilnesnio darbo, kaip remti našlaičių įstaigą. Nevien delto, kad šie vaikučiai išeis ištikimi šalies piliečiai, bet baigę šias mokyklas, išeis visoki amatininkai, kurie neš naudą visai tautai, nebus vietos svetimam gavalui Lietuvoj įsikverbti. Taigi broliai ir sesutės, pati matydama šią taip kilnią įstaigą, apsiėmiau visa siela jai pasidarbuoti; parinkti pinigų, arba senų rūbų, kurie jau čia mums netinka, ar iš mados išėję. Kaune, V. J. Prieglaudoj, yra siuvykla, patys vaikučiai siuva, siuvėjų mokinami. Jie perdirba iš didelių mažesnius, ir tokiu būdu tuos našlaičius tais rūbais apdengia. Kas kokius nors turite, vyriškus ar moteriškus, neškite pas mane, žemiaus nurodytu antrašu, aš gerb. Prelato Januševičiaus vardu juos pasiūsiu. Chicagiečiai, arti gyvenantieji, neškite pas mane. Bet gyvenantieji kituose miestuose, ir po visą Ameriką, būtų gerai, kad rastūsi asmuo, kuris paimtų tam darbui vadovybę, ir suaukotus pinigus, ar rūbus siųstų tiesiog Kaunan, Prelato P. Januševičiaus vardu,

Prelatas P. Januševičius,

Šventos Trejybės Klebonija, Kaunas, Lithuania.

arba

Ona Aleliūnienė,

3251 So. Union Avenue, Chicago, Ill.

VAIČKAUS DRAMOS TEATRO MARŠRUTAS:

7 d. balandžio—Chicago Heights, Ill., buv. Balnio svetainėj, 1444 Wentworth Ave.

8 d. balandžio—Melrose Park, Vaičiulio svetainėje.

9 d. balandžio—Gary, Indiana.

10 d. balandžio—Brighton Park parapijos svetainėje.

Nepasisėkimas yra atviras kelias į pasisėkimą, kaip kiekvienas melo susekimas verčia mus ieškoti teisybės, o kiekviėnas patyrimas mus moko, kokių klaidų ateityje turime vengti.

Keatsas

Kas Jaunimo Veikiama

PROTOKOLAS

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskritys laikė mėnesinį susirinkimą kovo 6 d., 1927 m., prie 13-tos kuopos (Town of Lake).

Protokolas buvo perskaitytas iš praeito susirinkimo ir vienbalsiai priimtas.

Paskui sekė įvairūs raportai: Dramos Sekcija per režisierių Igną Sakalą išdavė raportą, kad vakaras įvyks Verby Nedėlioje, Šv. Jurgio parapijos svetainėje.

Raportas komisijos kaslink Tradicijinio pikniko vienbalsiai atidėtas iki sekančio susirinkimo.

Komisijos raportas kaslink surengimo Vakarinių Valstijų Seimelio. Manoma, kad seimas įvyks Gegužio mėn.

Komisija del atgavavimo naujų kuopų; pasirodė, kad niekas dar nenuveikta.

Vienas svarbių reikalų buvo apie suorganizavimą "Baseball". Todel-gi nutarta šaukti specialį susirinkimą Nedėlioje, kovo 13, 1927, Dievo Apveizdos parapijos svetainėje, prie 4-tos kuopos.

Raportas komisijos del surengimo šokių, atsibuvusių vasario 19, 1927; išdavė p-lė Gustaitė; taipgi pasirodė, kad p. Stancikas daugiausia pasidarbavo. P-as Budris išdavė raportą kaslink finansų, pasirodė, kad bus gryno pelno beveik lig dviejų šimtų. Kelios dar kuopos nesugrąžino tikiety. P-o Mureikos nusiskundimo kaslink nesuradimo "poscket book"—apsiėmė Sakalas.

Įnešimas įduotas, kad surengti pagarbą pagarsėjusiam lietuviui, būtent Jack Sharkey (Žukauskas). Pagal daugumą balsų, visi atstovai sutiko kad jam būtų surengta pagarba; į komisią apsiėmė šie: Jankauskas, Bartkus ir Mureika.

Nebuvus daugiau ką svarstyti susirinkimas uždarytas apie 4 valandą po pietų. Paskui 13-tos kuopos nariai surengė "Šurum-Burum." Šitame susirinkime dalyvavo suvirš šimtas atstovų.

Sekantis susirinkimas įvyks Ciceroje, prie 14-tos kp. Ciceriečiai žada ką nors nepaprasto surengti atstovams.

Jonas G. Kasulaitis, Rašt.

Šios kuopos atstovai dalyvavo apskričio susirinkime: 4-ta, 5-ta, 8-ta, 13-ta, 14-ta, 16-ta, 24-ta, 35-ta, 36-ta, ir 112-ta.

WESTVILLE, ILL.

This and That From Council 85.

The 1927 season started off with a bang! (that was during our New Year's Eve banquet) and thanks be to our president J. Markauskas, the club has kept the same spirit since.

Before Lent our Knights worked hard with the parish bazaar. The results were very satisfying.

February 7 and 8th, gave a benefit movie, the profit of \$32.60 was turned over to the parish.

February 27th, staged a comedy "Gudrus Kvailys." Rakauskys and "Red"—the two principal stars—had the audience roaring. Others were good also.

The choir, under the auspices of Mr. J. Blazis, sang a few songs.

Chas. Bendick, our mouth organ soloist, played "La Paloma"; also some popular numbers. The above play brought us a profit of \$32.30; this we carefully put in our treasury.

Now that the Lenten season is on, our Knights attend evening services thrice weekly; this is a nice example indeed.

April 4th and 5th we are giving a big movie "The Wanderer", at the "Orpheum" theatre. We intend to sell 500 tickets before the show, not meaning perhaps, either. The net proceeds of this movie, we will bequeath to the parish.

On Palm Sunday, April 10th, our "vytės" will stage "Patricija." The actresses are all typical in their roles, rehearsals are going fine, the spirit is good. No doubt the above play will be an historical success in our chapter. Bravo!

March 9th, Brighton Park choir indeed gave a treat to the radio owners of Westville. It's a shame we don't hear more of Mrs. Pieža and Mrs. Shultz on the radio. It was a big thrill, when the announcer said: "Where the River Šešupė Flows."

Congratulations Brighton Park K of L's!

O, say, did you notice the sparkler on our vice-pres. finger, when she held meeting last Mon.?

Our recording secretary was a lucky winner of a gold ten spot. Claims that's the first gold piece she ever owned.

This summer we will celebrate the 10th anniversary of our 85th Council. Oh, what an history those 10 years would make!

The correspondent for "Vytis" kept himself busy with basket-ball; now that the season is over, "C'mon, let's hear from you "Chubs."

Our spiritual director, Rev. Ažukas, has turned a gardener. The visitors this summer will be surprised with the lovely rectory grounds.

Nyt—Suj.

NORWOOD, MASS.

Norwood'o Vyčių 27-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą seredoj, kovo 2, 1927.

Pirmiausia protokolas buvo perskaitytas ir priimtas; po to delegatai, Lietuvių Katalikų Seimo, kuris buvo vasario 22, 1927, So. Bostone, išdavė raportą. Iš Norwood'o didelis būrys jaunimo važiavo ir buvo patenkinti, nes jaunimo klausimas buvo gerai apsvarstytas.

Nutarta rengti šokius balandžio 18 d., 1927, Dean svetainėje. Sekanti komisija buvo išrinkta: E. Arbučiūtė, E. Jasoniūtė, G. Glebus, P. Kudirka.

Vardai naujų narių buvo skaityti ir pasirodė, kad ir Norwood'as pusėtinai dirbo per vaju.

Norwood'o Vyčiai labai daug naujų ir įdomių dalykų išgirsta apie kitų kuopų Vyčių veikimą nuo savo pirminko K. J. Viesulo, kuris lankosi po Naująją Angliją su prakalbomis apie Vyčių Vaju ir Ekskursiją į Lietuvą.

Jis jau buvęs Lawrence, Lowelle, Bostone, Worcesterly ir Nashua, N. H. Pereitą savaitę per dvi dienas lankė Hartford ir Waterbury, Conn. Jis daug ką mums papasakojo apie šias dvi labai dideles ir veikles kolonijas.

Mauša ir Švaika.

SO. CHICAGO, ILL.

The 114th Council of the K of L's of So. Chicago held their meeting at the parish hall Sunday afternoon, March 6, 1927.

Seeing that the dance committee gave a favorable report of the Basket-Social and dance that was held February 27, 1927, at the Parish Hall, we are now having a grand raffle consisting of 3 prizes: 1st—complete radio set; 2nd—Electric Iron, With Fireproof Box; 3rd—\$5.00 Gold Piece, which will take place at the Parish Hall April 3, 1927.

The members were urged to begin active work on selling tickets for the grand raffle. H. K. Lietuvaitė.

SHEBOYGAN, WIS.

Kovo 8 d. buvo vietinės L. Vyčių kp. susirinkimas, kuriame pasirodė daugiau gyvumo, prie kuopos prisirašė nauja narė, p-lė Ona Suplikiūtė.

VIKTORAS BAGDONAS IR ONA SAUNORAITĖ

susituokė, priimdami Moterystės Sakramentą Šv. Jurgio Bažnyčioje Lapkričio 14, 1926. Abu jaunavedžiai per daug metų priklauso prie L. Vyčių 16 kuopos ir jie yra veiklūs vyčiai.

Kuopa linki džiaugsmo jaunavedžiams ir nori toliaus matyt savo tarpe.

Šiame susirinkime visi kuopos nariai pasizadėjo darbuotis, kad padidinus kuopą narių skaitliumi, nors ir vajui pasibaigus.

Vytis Gelbuda išdavė raportą iš buvusios "Card Party," nuo kurios liko pelno apie \$6.00.

Kovo 13 d. patiko nelaimė mūsų kuopos nut. rašt., p-lę Marytę Jociūtę, kuri bežaisdama su kitomis savo draugėmis, krito ant grindų, išsisuko dešinę ranką. Visi kuopos nariai labai apgailėstauja ir linki Marytei greito pasveikimo.

Girgzdūtis.

NASHUA, N. H.

Lithuanians Try Their Hand in Politics.

During the Father and Son week, the city of Nashua was ruled by the boy students of the local High School. Stanley Yudicky was elected mayor, defeating the president of the Senior Class by a large majority of votes. Stanley is the president of the Junior Class. Other Lithuanian boys elected were: Peter Davis, Alderman-at-Large, Andrew Zapėnas and Joseph Maculonis, Ward Alderman.

Stanley Yudicky is captain of the 1927 football team, Andrew Zapėnas is a member of the football team. Peter Davis is a regular player on both the baseball and basketball teams, and Joseph Maculonis was recently elected

president of the New England K of L Baseball League. Congratulations, Mac!

The above shows how hard the Lithuanian boys are striving for honors in school activities, as an example, out of eleven men on the football team, six of them are Lithuanians. And it is a pleasure to say that with the exception of one or two they are members of the K of L. Keep up the good work boys. Carol.

CHICAGOS APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS.

Kovo 6 d., š.m., Davis Park salėj, buvo Chicagos L. Vyčių Apskričio suvažiavimas. Delegatų buvo apie 50. Komisijos išdavė raportus. Tradiciniam Apskričio Išvažiavimui parkas jau paimtas. Sušaukimui L. Vyčių Vakarinių Valstijų seimelio, kuris turės būti gegužio mėn. raportavo Apskričio Pirm. Sakalas pabrieždamas, jog tuoj komisija turės posėdį, paskelbs vietą ir laiką.

Buvusių apskr. šokių komisija išdavė atskaitą; pasirodė, jog uždirbta virš \$200 su dar negražintais iš kuopų pinigais.

Išrinkta 3 delegatai į Federacijos šaukiamą vakarinių valstijų katalikų seimą.

Prie naujų įnešimų, nutarta pagerbti Jack Sharkey (Žukauską) kaip lietuvį sportininką, kurio dėka lietuvių vardas plačiai Amerikoj garsinamas. Tam tikslui išrinkta trys jauni Vyčiai.

Buvo paklausimas, kaip Apskritys atsižvelgia į rengimą pikniko "Vyčio" naudai, taip kaip kiti laikraščiai, kad daro? Kadangi jaunimas kitom organizacijom darbuojasi? Tas klausimas nebuvo svarstomas, nė diskutuojamas, tik neigiamai atsakyta: "Lai Centras kitus apskričius paragina, o Chicagos Apskritys jau uždirbęs apie \$1,000 per praėjusius laikus." Skaudus smūgis! Nejuo tai visas jaunimas į savo organizaciją taip žiūri?

Ant pabaigos 13 kp. nariai parodė "Šurum-Burum." Ir gana puikiai. Nors laiko mažai turėjo. Svarbiausia tai tas, kad 13 kuopa pravedė kelią po posėdžiais ši-ta parodyti.

Sekantis suvažiavimas bus Cicero, Ill., prie 14 kp., kurie ketina suruošti veikaliuką ir šokius. Mat suvažiavimas bus po Velykų. Nekantriai lauksime.

Dalyvis.

CHICAGO, ILL.

Lithuanian Choir on WLS, Choral Society Will Sing at 9
Chicago Daily Journal
By S. B. Page

Singing their folk songs and English numbers, the choral society of the Knights of Lithuania, council 36, will be heard from WLS, the Sears-Roebuck station, at 9 o'clock tonight.

Although the society is one of Chicago's most widely known musical organizations, this will be its premiere bow to the radio audience.

Many of the melodies to be presented by the society are several centuries old. Lithuanians were always lovers of music. The sailor at work on the sea, the peasant in the field and the women in their households have ever sung as they went about their tasks. The melodies were transmitted from generation to generation by word of mouth. Researches have indicated that the airs were based to some extent on the music of the ancient Greeks.

The songs are expressive of emotion, some being gently ironical, others in a tender vein, still others are melancholy. Among the numbers will be the Lithuanian national anthem and such folk songs as "Softly Flow the Niemen Waters," "Planting the Rye," "Harvesting the Rye" and a Lithuanian lullaby.

The society is directed by Joseph Karecka.

LIEUVOS VYČIŲ 102 KUOPOS DRAMOS SEKCIJA 1927 DETROIT, MICH.

DETROIT'O VYČIŲ 102 KP. DRAMOS SEKCIJA, KURI DAR NESENAI IŠDYGO, ATVYKUS PAS MUS ART. J. OLŠAUSKUI. SEKCIJA TVARKIAI SUSIORGANIZAVUS IR BE KITŲ STUDIJOS DARBŲ JAU RŪŠIA-SI NETRUKUS VIEŠAI PASIRODYTI. PIRMOJ EILĖJ BENE BUS STATOMA ĮDOMI IR NIEKUR AMERI-KOJ NEVAIDINTA (NES TAI RANKRAŠTIS) VIDURAMŽIŲ MISTERIJA "VISI ŽMONĖS," KUR DALYVAUS BEMAŽ VISI SEKCIJOS NARIAI.

Žinėlės

"PONCIJA" BRIDGEPORTE.

Daugumas užinteresuoti, kas įvyks Šv. Jurgio parap. svetainėj balandžio (April) 10 d., Verbu nedėlio.

L. Vyčių Chicagos Apskr. dramos sekcija stato scenoj gražų istorinį veikalą, 4-ių aktų dramą "Poncija" arba "Piloto Duktė." Veikalas vaizduoja Kristaus kančią, tinkantis gavėnios metu. Vaidins žymiausi L. Vyčių Chicagos Apskričio artistai-mėgėjai, vadovaujant Ig. Sakalui, dainuos skaitlingas merginų choras su chorvedžiu p. Brazaičiu. Pertraukose griež pagarsėjusi L. Vyčių 36-tos kp. orkestra, kuriai vadovauja jaunas, gabus p. Simutis.

Visi kviečiami skaitlingai atsilankyti į Šv. Jurgio parap. svetainę balandžio (Aprili) 10 d., o užtikriname, kad viršminėtas veikalas visiems patiks.

Komisija.

DAINOS KUNIGAİKŠTIS CHICAGOJ

Pasaulinis dainininkas Juozas Babravičius, gerai žinomas ir mylimas chicagiečių, sugrįžo į Chicago; rengiasi prie savo koncerto, kuris bus gegužės 8 d., Lietuvių Auditorijoje.

Kam vieną kartą teko girdėti gerb. mūsų dainininką, tas jau amžinai pasiliko Juozo dainos "vergu."

Pasiilgę chicagiečiai jo dainų, skaitlingai lankysis į rengiamą koncertą, kad pasotinti savo išalkusią dvasią.

* * *

New York City.—Merginos kurios užsiima sportu tennis, golf ar kuom kitu, jų kojos darosi didesnės. Tas patirta merginų avalinių krautuvėse, kad sportą mylinčių merginų avalinės mažiausio size'o tai 4B.

* * *

Iš New York'o praneša, kad šį pavasarį amerikonių skaičius, kurie vizituos į Europą, siekia 300,000. Laivų kompanijos praneša, kad tai esą didžiausias skaitlius, kurie keliauja del smagumo (pleasure), ar su business'o reikalais. Jų pervežimui reikalinga 500 didelių laivų.

* * *

Jauniausia mergaitė studentė Smith Kolegijoje yra Miss Marjorie Mache, 15 metų amžiaus. Ji pradėjo lankyti mokyklą turėdama vos 4 metus amžiaus ir parodė savo didelius gabumus. Baigė Staten Island Akademiją būdama 14 metų. Praeitą rudenį įstojo į kolegiją.

* * *

Vyčių 13-tos kp. šokiuose, kurie įvyks šeštadieny, balandžio (April) 23, 1927, School Hall salėj, prie 48-tos ir Honore gatv., Dr. S. Brenza atidarys ir dalyvaus juose, gi V. Stancik'as tuose šokiuose turės savo debutą.

Sportas

Peter Wistort, Lithuanian boxer, who hails from So. Chicago, is early recognized as a comer in the heavy-weight circles of fistiana; although Pete is young in the fighting game, his ability as a fighter has attracted the eye of many of the keenly interested in boxing circles.

Pete was born of Lithuanian parentage in South Chicago, where he has lived all his life and received his education.

Early in life Pete was gifted with the natural ability of an athlete and during his school days he became quite a favorite in eyes of the public as a basket-ball and baseball player, and later won many laurels as a star football player.

In the last two years Pete has been pleasing the public as a fighter in amateur circles, he has had thirty fights and twenty-five of these he won over the K.O. route. Since boxing has become legalized in Chicago he has turned professional and since then has engaged in five bouts with some of the leading heavyweights of the city, winning four of these fights by a large margin and having one draw.

Pete, who is only twenty years old, weighs 190 lbs. and is 6 ft. 2 in. in height, has great possibilities, and according to his manager, Gust Carres, who has been schooling him for the past year and is mainly the reason for his rapid progress, claims to have quite a few important bouts for him, and also says Mr. Carres, that Pete will be one of the leading contenders for heavy-weight honors within the next year.

Pete is quite active in social as well as athletic circles, he is a member of many clubs throughout the city and is mainly interested in the K of L Council 114, of which he is a member and also he boasts of being the only boxer in the city of Chicago of Lithuanian parentage.

YOUNGSTOWN, OHIO

Knights of Lithuanian Beat Shamrocks, 50-48

The Knights of Lithuania defeated the speedy Shamrocks by a 50-48 score last night. The shooting of "Indiana" Lettera brought victory to the Knights in a hectic encounter. Lettera shot the winning basket. Keats' excellent marksmanship kept the Shamrocks in the running.

K of L			
	G.	F.	P.
F. Lettera	17	0	34
Derin	0	0	0
Zalenka	0	0	0
Slapasky	1	0	2
Sabel	5	0	10
Capter	2	0	4
Totals.....	35	0	50
Shamrocks			
	G.	F.	P.
Nelson	1	1	3
V. Carney	4	1	9
Daily	3	0	6
Keats	13	0	26
Welsh	2	0	4
Totals.....	23	2	48

CHICAGO, ILL.

North Side

North Side vyčiai pradės savo šeštą sezoną Chicagos Apskričio Lygoje. Per praeitus penkis metus žaidimo, 5-ta kuopa laimėjo du čempionatu—1922 ir 1925 metais.

1923 sezoną teko būt patenkintais su ketvirta vieta, 1924 sezoną pažengė vienu laipsniu pirmyn, laimėdami trečią garbės vietą. Praeitais metus per sunkų viso sezono darbą įsigijo pirmą vietą, kurią gale sezono pralaimėjo savo oponentams ketvirtos kuopos, patys pasilikdami antroje pozicijoje galutinam lygos ratelio stovyj.

Ši sezoną su keliais "veteranais" mūsų kuopos, bei lygos, ir skaitlingu būreliu jaunuolių, North Side nežada nusileisti nė vienam rateliui, kad pasilaikius pirmoj divizijoj, iš kurios dar nė vieną sezoną neatsilikom.

Surašas mūsų "veteranų" ir naujų jaunuolių, baseball aspirantų, su kuriais eisim į kovą šį sezoną:

M. Andruškevičius, J. Beržinskas, J. Drazdauskas, J. Kanapa, F. Kalainis, A. Kaminskas, J. Kaminskas, Wm. Kaminskas, F. Krivickas, B. Lenkart, A. Labanauskas, J. Macinauskas, J. Preskus, M. Pauza, A. Razmanskas, V. Rutkauskas, S. Vilkelis.

Agatonas

SPORTO LYGA

Kuomet Chicagos Lietuvių visuomenei pradeda rūpėti katrai Vyčių kuopai teks Chicagos Apskričio baseball čempionatas, tai yra tikras ženklas pavasario pradžios.

Kad palengvinus sporto mėgėjams ir rėmėjams jų rūpesnį, pradėsime suteikti įvairių žinelių iš mūsų lygos veikimo ir pavienių kuopų sporte darbavimosi.

Ši sezoną Chicagos Vyčių baseball rateliai pradės kovą del čempionato gegužio (May) 1 d.

Kuopos, norinčios kad jų svaidininkų rateliai galėtų dalyvauti lygos žaidimuose, privalo užregistruoti savo "tymą" per laišką pas lygos pirmininką B. Nausėdą, 1024 Center St., Tel. Lincoln 3044; pas raštininką J. J. Martin, 108 W. Austin Ave., Tel. Superior 8166, ne vėliau kaip balandžio (April) 10, arba per sekantį susirinkimą, kuris įvyks balandžio (April) 5, Dievo Apveizdos parapijos svetainėje. Kuopų prašom prisijusti savo delegatus, managerius ir kapitonus.

Agatonas

NORTH SIDE.

"Baseball."

Lietuvos Vyčių 5-tos kuopos basebolininkai turėjo pirmą susirinkimą del prisirengimo prie ateinančių metų. Susirinkiman atsilankė daug naujų narių-bolininkų, ir tikimės, kad šį metą Northsidei teks vėl čempionatas.

Naujasis "manager" del ateinančių metų išrinktas, Albinas Manstavičia, gerai žinomas visiems Vyčių bolininkams ir Faraonas, daug tikimės iš jo. "Business Manager"—Bronius Nausėda buvusias iš praeitų metų. "Captain" vienas iš mūsų žvaigždžių, Juozas Beržinskas—jis tvirtina, kad North Side tikrai laimės čempionatą. M. Andruškevičia, A. Kaminskas, J. Drazdauskas, P. Kalainis, J. Preskus, J. Mačinauskas, ir F. Krivickas iš praeitų metų bolininkai pasiryžę šį metą, su naujais bolininkais tikrai laimėti čempionatą.

Žiūrėkitės! kitos kuopos!

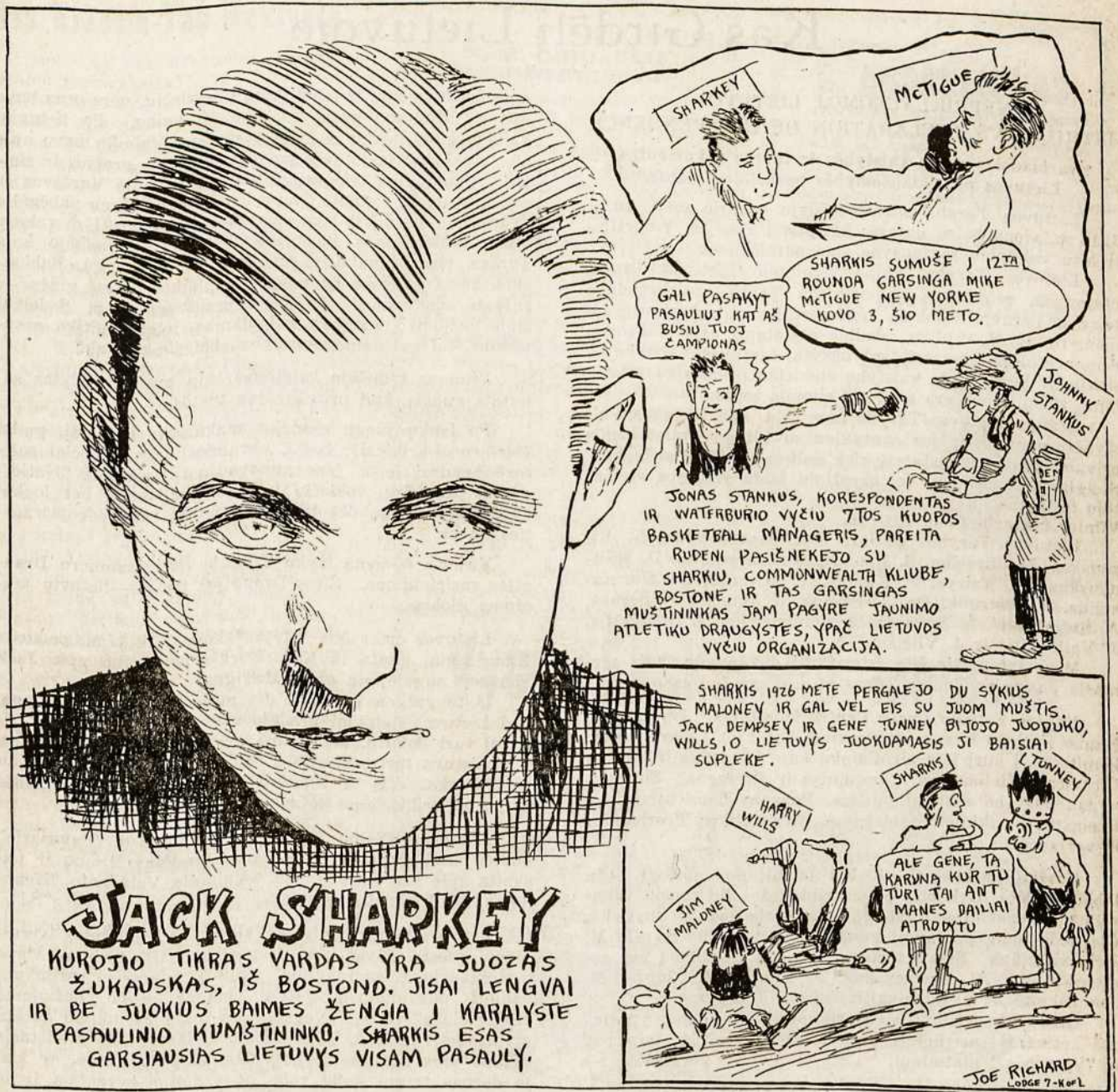
Static.

RUMINATING.

Often—I have dreamed—that I was a Knight, hardy and bold.—Spread the name of my father's Land,—with brave and daring deeds—

Then I awake—think—what to do?—And now I am a—Knight of Lithuania.—I am not content—I hope—greater membership—better organization—and that North Side wins the championship.

Static.

"AS I SEE BY THE 'GARSAS'"
Lithuanian Athletes in Pennsylvania

Al. Vaskelionis from Plymouth, Pa., football player at Penna University.

Fr. Čikanauskas, Physical Instructor at Nanticoke High School. Graduate of Lafayette College, ex-football player.

Pr. Rekus from Wilkes-Barre, Pa., ex-football star of Penna University.

Jer. Riškevičius from Plymouth, Pa., Plymouth High School football captain.

J. Valaika from Wilkes-Barre, Pa., "Low Land Elks" football captain.

Smaidžiūnas brothers, famous football players from Wilkes-Barre, Pa.

Ant. Latonis, track star, known as "five-yard Tony."
Ad. Kamarauskas from Swoyersville, Pa., professional

baseball player, has played with "Pittsburgh National League."

Pr. Venčiauskas, boxer, known as Frank Wenchell. Stella Maris.

ATHLETIC CREDO.

I Believe that my body is my house and that it should be kept clean as long as it is occupied.

I Believe that my physical and mental being is the most marvelous handiwork of Nature and that it is my duty and an obligation to God and my country to keep it in perfect condition.

I Believe in the normally active life and that rational athletics—regularly and systematically pursued—will help me considerably to attain physical as well as mental perfection.

I Believe in the spirit of teamwork and fair play.
Frank Roden

Kas Girdėti Lietuvoje

NEPRIKLAUSOMOJ LIETUVOJ.

LITHUANIA'S DECLARATION OF INDEPENDENCE

Svarbiausias mūsų valstybės ir tautos dokumentas.
Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo aktas.

Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario mėn. 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė: kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybę šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, kaip vienintėlė Lietuvos Tautos atstovybė, remdamos pripažintąja Tautų apsisprendimo teise ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18—23 d. 1917 m., skelbia atstatantį nepriklausomą, demokratiniais pamatais sutvarkytą, Lietuvos Valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.

Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos Valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas Steigiamasis Seimas, demokratinio būdu visų jos gyventojų išrinktas.

Vilnius, vasario 16 d. 1918 m.

Lietuvos Tarybos nariai: Dr. Basanavičius, K. Bizauskas, M. Biržiška, S. Banaitis, P. Dovydaitis, D. Malinauskas, St. Kairys, P. Klimas, V. Mironas, St. Narutavičius, A. Petrusis, Dr. J. Šaulys, K. Šaulys, J. Šernas, A. Stulginskis, A. Smetona, J. Smilgevičius, J. Staugaitis, J. Vailokaitis ir J. Vileišis.

Mes matome ir šitą istoriškąjį dokumentą, pats pirmasis pasirašęs Tautos Tėvas a. a. d-ras J. Basanavičius.

Naujas Futbolo Lygos Centro komitetas. Įvykusiame Kaune Futbolo Lygos suvažiavime išrinktas Lygos Centro komitetas, į kurį įėjo pirmininku kap. Pyragius ir nariais Cirkvicas, Kieliauskas, Chasmanas ir Beringas. Suvažiavimas pagerbė atsistojimu a.a. Basanavičiaus atminimą. Pasiųstos sveikinimo telegramos Respublikos Prezidentui ir vyriausybei.

Graziai darbuojasi. Kuliai (Kretingos apskr.). Čia labai pradėjo darbuotis pavasarininkai. Jie ruošia vakarėlius ir paskaitas. Įsteigė savo arbatinę ir knygyną. Čia deda daug pastangų kun. Al. Narkevičius ir p-lė M. Urbonavičiūtė. Šiems metams išrinkti į valdybą šie asmenys: kun. Al. Narkevičius, P. Šilaitė, Pr. Jucys, M. Jonauskaitė ir K. Rupeikaitė.

Girdėti, kad Kulių pavasarininkų kuopa dabar ypatin-gai ketinanti susirūpinti katalikiškų laikraščių, taip pat ir "Vienybės," platinimu. **Verpėjėlė.**

Kaip Rusijos bolševikai remia Lietuvos bolševikus. Iš Tiltzės gauta žinių, kad tauragiškis pabėgėlis bolševikas Serbenta gavęs iš rusų atstovybės 500 dolerių ir išvažiavęs iš Tiltzės į Dancigą. Štai už kieno pinigų melagystėmis vilioja žmones į bolševikų bučį.

Lietuvos gyventojai statistikos šviesoj. 1926 metais Lietuvoj buvo 19,066 vedybos. Praėjusiais metais vedybų Lietuvoj buvo beveik pusantro tūkstančio daugiau, negu 1925 ir 1924 m.

1926 m. Lietuvoj gimė 63,655 kūdikių, o mirė 34,380 žmonių; natūralinis prieaugis siekia 29,275 žmonių. Gimusiųjų skaičius, palyginti su 1925 ir 1924 m., beveik nepasikeitė, o mirusiųjų sumažėjo, palyginti su 1925 m. 2,799 žmonių, o su 1924 m.—1,113 žmonių.

1927 m. sausio m. 1-mai dienai Lietuvoje centralinio statistikos biuro apskaitymu buvo 2,259,151 gyventojų.

OKUPUOTOJ LIETUVOJ.

Dr. a. a. Basanavičiaus laidotuvės Vilniuje.

Katedroj Mišias laikė patsai arkiv. Jelbrzykovskis, pamokslą sakė kun. prof. Kraujalis. Lietuvių dalyvavo

apie 2,000 žmonių ir labai daug miestiečių, nors oras buvo šaltas. Kapuose pasakyta apie 10 kalbų. Be lietuvių, kalbėjo gudų, lenkų ir žydų atstovai. Vainikų buvo apie 50. Apskritai laidotuvės buvo tvarkingos, gražios ir rimtos. Užuojautos telegramos buvo gautos iš Varšavos ir nuo ministerio Vytauto Stanevičiaus, nuo Kauno pabėgėlių dvarininkų ir iš Vilniaus vaivados. Vasario 21 d. vakare įvyko susirinkimas Basanavičiui pagerbti; kalbėjo kan. Tumas, prof. Janulaitis, nuo lenkų kalbėjo gen. Babian-skis, kuris pareiškė nuomonę, kad laikas baigti ginčus ir surasti susitarimą. Ponai Grigaitienei ir p. Sodeikai siūlė važiuoti į Varšavą, sakydamas, jeigu politika nesu-taikins, tai gal dainos sutaikins, bet jie atsiskakė.

Vilniaus Lukiškio kalėjimas taip yra perpildytas su-imitais gudaus, kad pritrūko jau vietos.

Po lenkų jungu esančios makomos: lietuviai, gudai (bielarusai-krivičiai), žydai, ukrainiečiai ir vokiečiai susi-tarė bendrai leisti juos atstovaujantį laikraštį "Natio," anglų, prancūzų, vokiečių ir lenkų kalbomis; bet lenkai konfiskavo (sustabdė) tą laikraštį, net nenurodę priežas-ties už ką.

Vasario 6 dieną įvyko Vilniuje Šv. Kazimiero Drau-gijos susirinkimas. Šitos Draugijos tikslas—lietuvių jau-nimas globoti.

Lietuvos dienraštis "Rytas" kovo 5 d. š. m. paduoda Eltos žinią, gautą iš New York'o per radio apie Jack Sharkey nugalėjimą airio McTigue.

Iš to galima padaryti dvi malonias išvadas. Viena, kad Lietuvos lietuviai pradėjo vietoj šalto šydo: "Ameri-konai turi dolerių, bet neturi proto," rodo širdį. Antra, kad Lietuva turi tokį stiprų radio, jog gali susikalbėti su New Yorku. Vis tai kibirkštėlės meilės, kurios pagelbės mums amerikiečiams ilgiaus išlikti lietuviais.

Akmeniai (Seinų apskr.). Vasario 27 d. "Pavasario" kuopa surengė vakarą. Vakaras pradėtas Himnu ir pa-skaita apie a.a. Basanavičių. Vaidinta Vaižganto "Nepa-dėjus, nēr ko kasti." "Š."

Petras Arminas, Miesto Valdyba ir spigliuotos tvoros. Mūsų miesto Tėvai, matyt, gerbdami P. Armino, vieno mylimiausių mūsų rašytojų, atmintį, teikėsi jo vardu pa-vadinti purviniausių gatvių, būtent, senai nešiojusia "Smertelnos" vardą. Nežinau, ką tokiu parinkimu norėta atvaizduoti: ar kad, Tėvų nuomone, P. Armino pradėtasis darbas toks menkas ir purvinas, kaip ta gatvė, ar kad jo darbas tautai kelią rodo ne į naują gyvenimą ir iš tautiško miego prisikėlimą, bet į kapus bei į pranykimą? Negana to, dar padarė taip, kad tasai mums brangus vardas prakeiksmo žodžiu virstų. Stebiesi, koku būdu? —Taigi, kad įmantriu būdu. Ir galvodamas tokio nesu-galvotum! Gi gatvės negrindžia, šaligatvių netaiso, pub-likai liepia per purvyną braidžioti, o jei kas norėtų kiek pasisaugoti ir patvoriu eiti, kur mažiau purvynas išmin-kytas, tai tvorų savininkams leista jas spigliuota viela aprazgyti, kad piličiai susidraskytų drabužius ir rankas. Argi tokiu būdu Tėvai norėtų aprūpinti bedarbius siuvėjus ir gydytojus?

Nežinau, gal tuo būdu ir galima kiek-ne-kiek tiems vargšams ateit pagalbom, tačiau Petro Armino vardui nemaža tuo kenkiama. Šiandie Petro Armino gatvės kiekvienas, kas brangina savo sveikatą ir drabužį, iš tolo lenkiasi ir pats, ir kitam pasako... "Š."

Ylakiai. Vietos "Pavasario" kuopa turi radio priimu-tuvą. Sekmadeniais susirenka jaunimas pasiklausyti pa-skaitų, koncertų. Jaunimas dėkingas kun. Koziui už pa-dėjimą įsigyti šią pramogą.

Kas Klausia-Tas Neklysta

Klaus. Ar yra dvi pusės laumės juostos vaivorykštės?

Ats. Ne. Yra tik viena pusė, kuri pasidaro nuo saulės atspindžio. Negali matyti laumės juostos-vaivorykštės jei nebūsi tarpe saulės ir debesio.

Kl. Koks augalas turi ilgiausius lapus?

Ats. Augalas vadinamas Ape-ape augantis Havajų salose, gali būti, kad turi ilgiausius lapus už visus kitus augalus. Minėto augalo lapai turi panašumo Jeronimui (geranium). Lapai išauga iki šešių pėdų ilgumo.

Kl. Kiek reikia malevos (paint), išmalevot kapitalio bonę (dome)?

Ats. Keturiasdešimts tris tūkstančius svarų malevos sumaišyti, kad užtektų numalevoti bonę. Prie to darbo reikalinga 35 vyrų, kurie turi dirbti ištisai 3 mėnesius, kad užbaigti tą darbą.

Kl. Kodėl yra vadinama aukštos batų kulnys francūziškomis?

Ats. Yra užsilikę nuo karaliaus Liudviko XVI laikų, kuris būk tai dėvėjęs batus su aukštoms, medinėms kulnims. Jis buvo mažo ūgio, kad atrodyti aukštesniu ir geriau atrodytų jis dėvėjo aukštom kulnim batus. Todėl aukštos kulnys yra vadinamos francūziškoms.

Kl. Kiek kalbų yra vartojama pasaulyje?

Ats. Daviniai rodo, kad įvairių kalbų pasaulyje 3,424—1,624 yra vartojama Pietų ir Šiaurės Amerikoje; 937 Azijoje, 587 Europoje ir Afrikoje 276. Anglų kalbą vartoja 180,000,000 žmonių. Vokiečių 120,000,000. Francūzų 60,000,000.

Kl. Kiek Suv. Valstybių prezidentas gauna algos į mėnesį?

Ats. Suvien. Valstybių prezidentas gauna algos pirmą dieną mėnesio \$6,250 kurią gauna čekiu iš treasury departamento.

Kl. Kokia pasaulio viešpatystė užima vieną ketvirtąją dalį žemės?

Ats. Sulig statistikos žinių, Didžioji Britanija užima apie vieną ketvirtąją dalį žemės pasaulyje. Ji apima 13,406,103 kvadratinų mylių.

Kl. Kaip ilgai ima laiko kol nuo saulės šviesa pasiekia mūsų žemę?

Ats. Moksliški prirodymai sako, kad šviesa nuo saulės, kuri yra 92,900,000 mylių atstu pasiekia žemę į 499 sekundas.

Kl. Kaip toli aviatorius turi lėkti su lėktuvu, kad parašyti ore pora žodžių?

Ats. Aviatorius turi praskristi ore nuo 10 iki 15 mylių, kad parašyti du neperilgus žodžius.

Kl. Koks paukštis ir gyvulis gyvena iki 100 metų?

Ats. Iš gyvulių dramblys (slonius) gyvena nuo 150 iki 200 metų; elegatorių (crocodile) apie 100 suviršum, erelis, varnas.

Phone Canal 7293

P. M. CIBULSKIS MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, maliavojojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Su įvairiais Spaudos Darbais Kreipkitės K of L PRESS

4736 S. Wood St. Chicago, Ill.
Phone Lafayette 6298

Skelbimo reikalais
kreipkitės prie:

V. STANCIK

Skelbimų Skyriaus Vedėjo.

4736 S. Wood Street

Tel. Lafayette 6298

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO

4414 S. California Avenue

CHICAGO, ILL.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCE

Notary Public

City and Farm

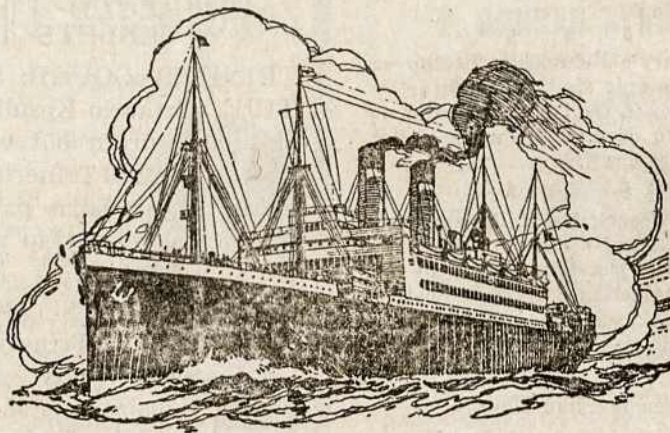
Properties

Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

Vyčių Ekskursija Lietuvon

LAIVU S. S. LITUANIA

Birželio 14, 1927 Iš New York'o

Dabar laikas užsisakyti vietą minėtame laive. Bilietas iš New Yorko į Klaipėdą ir atgal: Third Cabin, \$196.00; Third Class, \$181.00. War Tax ir Head Tax extra. Vyčiai manantieji ekskursijoje dalyvauti prašomi mums pranešti savo vardus ir adresus. Mes prisiūsime platesnių informacijų. Geriausiai pirkti minėtai ekskursijai bilietus pas mus. Mūsų atstovai patarnaus Jums New Yorke išvažiuojant ir atvažiuavus Lietuvon.

LITHUANIAN SALES CORPORATION

JOHN J. ROMAN, Pres.

366 Broadway

South Boston, Mass.

Šurum-Burum

Nežinojo priežasties

Kartą juodveidis agentas buvo sugautas bėpardinėjant kompanijos šėrus. Atvestas prie teisėjo. Teisėjas paklausė: "Ar tu nežinai, kad negali pardavinėti neturėdamas valstijos leidimo (license)?"

"Boss," pratarė juodveidis, "Tamsta pasakei pilna burna, kad negali pardavinėt, bet aš nežinojau priežasties."

š š š

Pirmoji problema.

Mazoji Aliutė niekuomet nebuvo kalbėjusi per telefoną. Viena dieną kada telefono skambutis pradėjo skambinti, ji priėjus prie stalo, nuėmė telefono triubelę ir klausosi panašiai taip, kaip jos motina kad daro.

Per telefoną išgirdo jos tėvo balsą, ji paleidus telefoną triubelę ir pribėgusi prie motinos su ašaromis pradėjo kalbėti:

Na, ir kaip mes dabar galėsime išimti papą iš tokios mažos skylės?

š š š

Netikiu, kad tamsta mylėtum mane, išmėtinėjo mergina savo mylimam jam vaikinui.

Kodel? Nustebęs klausia vaikas. Well, tamsta per nekurį laiką atsilankęs prie manęs vakare išėini visuomet prieš tai, kol mano papa tavęs neišmeta lauk.

š š š

Waterbury'o lietuviškas Beethovenas prirašęs apie šimtą vyčiukių ir vyčiukų, gavo iš Centro garbės diplomą su pridėdku dovanų, vakansijų pailsėti iki kitų metų vaėjus.

š š š

Onutė Alesevičiūtė įteikė savo mylimam klebonui Vyčių vardu stulą. Tas nepatiko "milžinui," tai jis pasistengė užkloti jos ir viso Boston'o jaunimo Vyčių garbę juoda skraiste, kad už azios niekas nematytų. Fe!

š š š

— Women are like flowers.

— Why?

— Because when they fade, they dye. J. C. Kwitchebellieachin

š š š

What Is It—

That costs the least and does the most,—

Drives away the cloud of gloom—

Coaxes the sun and happiness again. Worth a million dollars and yet it doesn't cost a cent?

A SMILE.

Maspeth "C"

š š š

Boss.—Well, did you read the letter I sent you?

Office Boy.—Yes sir, I read your letter inside and out—on the inside it said "You're fired!" and the outside "Return in five days."

J. C. Kwitchebellieachin

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tu o labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletėmis, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas del šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

— Gee, that's enough to make any one sore, as he watched a window cleaner fall six stories.

Maspeth "C"

š š š

Wrong Place.

Maybe, what's wrong with this generation is that too many parents' slippers are worn out on the dancing floor.

J. C. Kwitchebellieachin

š š š

— Hello Adam, why not put whiskers on your Ford?

— Why Joe?

— So it will resemble a Lincoln.

Maspeth Radio Bug "C"

š š š

— There is a certain place the people are dying to go.

— Where?

— Cemetery.

Maspeth "C"

š š š

A modern girl is the one who has as many rings under her eyes as she has on her fingers.

Maspeth "C"

š š š

It is a pretty small man who can hide behind a woman's skirt, now-a-days.

Maspeth Radio Bug "C"

š š š

First Radio Bug.—What is the difference between WEA F and WIFE?

Second Radio Bug.—They do a lot of talking and the best part of it is you can tune out WEA F, but you cannot tune out WIFE or she'd tune you out.

Maspeth Radio Bug "C"

š š š

— Is the world round?

— No.

— Is it flat?

— No.

— If it isn't round or flat what is it?

— It's crooked.

Maspeth "C"

š š š

Loved One.—Most people admire my mouth, do you?

Lover.—I think it's immense.

Maspeth "C"

š š š

Traukinyje

— Kazys, ar miegi?

— O ką?

— Paskolink man porą litų.

— Nekliudyk, aš senai miegu.

"Š."

š š š

Obeded Orders.

"Prisoner, did you steal that rug?"

"No, yer honor. A lady gave it to me and told me to beat it, and I did."

Leatherneck

š š š

Him.—You are the light of my life. My very fingers burn when I touch you.

Her.—Well, I ought to make a pretty good match.

Pen Punch Bowl

That's the Bull.

"Do you work here?"

"I should say not; I'm a dairy maid in a candy factory."

"Quit your kidding—what do you do?"

"Milk chocolates."

Bucknell Belle Hop.

š š š

Annaliar.

Teacher.—Give a sentence with the word "analyze."

Feller.—My sister Anna says she never necks, but oh, how analyze.

Louisville Satyr

š š š

Knick.—They say women are the salt of the earth.

Knack.—Wouldn't doubt it, judging by the number of men they've driven to drink.

Zydriūtė

š š š

Conductor.—Change for Marietta!

Hick Passenger.—Don't know who the girl is, but I'll chip in a dime.

Senis

š š š

Ill Wishes.

Teacher.—Johnny, I'm only punishing you because I love you.

Johnny.—I wish I was big enough to return your love.

š š š

Sure Sign of Inexperience.

Woman in Auto.—Good heavens, son; we've just run over a poor man! Stop! Stop!

Driver.—Keep still, mother; you'll make evēry one think this is the first time we were ever out in an auto.

Tollestonietis

š š š

Mokykloje vaikas pasakoja trojos karo mitus: "Per vestuves nesantikos deivė Eridė įmetė auksinį obuolį su parašu "gražiausiai." Deivės: Hera, Atena ir Afroditė susivaržė dėl jo ir, negalėdamos susitarti, kreipėsi pas vyriausį dievą Divą, kad jis jų ginčą išspręstų. Šis nusiuntė juos pas Trojos karaliaus sūnų Parį."

Mokytojas.—Kodel Divas pats nesprendė ginčo?

Mokinys.—Nenorėjo su bobomis prasidėti.

"R. B."

š š š

Kvailas gėrimas.

Kvailiausias gėrimas yra kava. Deda kavos, kad būtų juoda ir pila pieno, kad būtų balta; deda cukorijos, kad būtų karti ir vėl deda cukraus, kad būtų saldi; verda, kad būtų karšta ir pučia, kad būtų šalta. "Š."

š š š

Dar Mūsų Vaikai.

— Mama, kodel tėtis toks nuplėkęs?

— Matai, sūneli, tėtis labai daug galvoja?

— O delko mama tiek daug plaukų dar turi?

— Delko? Na, na, nebūk jau toks įkyrus!

"Š."

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040
Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE
Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave. 4904 W. 14th St., Cicero
Tel. Lafayette 0727 Tel. Cicero 8094

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M.
Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASURES US TO PLEASE YOU"

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų Mūsų Speciališkumas.

3315 South Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunijos grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas, todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Tel. Canal 6174

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Boulevard 4063

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Mrs. Eichenlaub.—You seem fond of going to the movies lately. What's the reason?

Louis.—It's such a relief, dear, to see women opening their mouths without hearing them!

š š š

A College Close-Up.

The Freshman Year.

When I first went to see her
I showed a timid heart;
And when the lights were low
We sat this far apart.

The Sophomore Year.

But when our love grew stronger
We knew its joy and bliss;
We knocked out all the spaces
And wesatupcloselikethis.

Lehigh Burr

š š š

Mūsų vaikai.

— Kodėl tu neini šiandien mokyklon?

— O ko man eiti, kad mokytojas pats nieko nežino.

— Kaip tai?

— Nagi jis vis mūsų teiraujasi.
"Š."

š š š

Neatskyrė.

Mažasis Petriukas svajojo apie dviratį, bet tėvai nutarė iš pradžių triratį nupirkti. Varduvių rytą stovi triratis prie jo lovos. Jis trina akis, susideda rankutes ir gale maldos sako: "Mielas Dievuli, ar Tu iš tikrųjų negalėjai atskirti dviratį nuo triratio!"
"Pav."

š š š

"Pasiteisino."

Kunigas (seniui 90 m.).—Pasakyk man, tėvuk, kas tave sutvėrė?

Senis.—Kunigėli, nežinau...

Kun. (šalia senio stovinčiam vaikui).—Na, pasakyk tu, vaikeli...

Vaikas.—Gi Dievulis...

Kun.—Matai, tėvuk, jis mažas žino, o tu jau pasenęs nežinai.

Senis.—Bepigu jam žinoti, kad dar neseniai jį sutvėrė, o aš jau senai sutvertas, tai ir pamiršau...

"Š."

š š š

What Is Humor?

Perhaps the best of the numerous definitions of humor printed in the current Forum are the following:

— Musing made amusing.

— The leaven in the sour dough of life.

— Humor is the springs on the vehicle of life.

— Humor is something which causes a tickling of the brain. Laughter was invented to scratch it.

Boston Transcript

š š š

Flavor your praise to the ladjes

With a grain of common sense,

For this is not the century

To say: "You look immense!"

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA

ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th St.

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir visoki vyriški aprėdalai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

V. M. STULPINAS & CO.

ATSTOVAUJA VISAS LAIVŲ LINIJAS.

Parduoda laivakortes ant visų laivų,
ir ant visų laivų plaukiančių tiesiog

Į KLAI PĖDA

Žemos Kainos, Geriausias Patarnavimas. Parūpina Pasportus, Pargryžimo Permitus ir Farmerių Affidavitus, bei kitokius reikalingus dokumentus.

Rašykit arba kreipkitės pas:

V. M. STULPINAS & CO.

3311 S. Halsted St.

Chicago, Ill.

Notary Public

Yards 6062

BALTIKO AMERIKOS LINIJA

OFICIALĖ LINIJA

Lietuvos Vyčių Drg-jos

PRANEŠA, KAD DIDŽIAUSIA EKSKURSIJA ŠI METĄ IVYKS

Laivu "LITUANIA" iš New Yorko Birželio 14

TIESIAI Į KLAIPEDĄ

TIE, KURIE NORITE VAŽIUOTI LIETUVON ANKSČIAU
GALĖSITE VAŽIUOTI

Laivu "LITUANIA" Gegužes 3

VIENU LAIVU KLAIPĖDON

Važiuokit šį pavasarį į Lietuvą su Amerikos lietuvių jaunimu, kur jaunimas ten gyvumas, ten smagumas. Išpildykite tos širdies troškimus, pamatykite savo tėvynę, brolius, seseris ir gimines.

Ką akimis žmogus pamatai, tai amžinai neužmiršti.

Kainos stačiai į Klaipėdą:	Kainos į Klaipėdą ir atgal:
Trečia klasa\$107.00	Trečia klasa\$181.00
Turistine trečia 117.00	Turistine 196.00
Revenue Tax ir Head Tax Atskirum.	
Sekanti laivai plauks tiesiai į Klaipėdą:	
LITUANIA.....	gegužės (May) 3, 1927
ESTONIA.....	gegužės (May) 24, 1927
LITUANIA.....	birželio (June) 14, 1927
LITUANIA.....	liepos (July) 19, 1927

Aukščiau minėtos ekskursijos reikalais kreipkitės į vietinį agentą:

Paul Baltutis & Company, 901 W. 33rd St., Chicago, Ill.
Central Mfg. District Bank, 1112 W. 35 St., Chicago, Ill.
John P. Ewald, 841 West 33rd Street, Chicago, Ill.
S. L. Fabian, 809 West 35th Street, Chicago, Ill.
Vincent Milasewicz, 1723 West 47th St., Chicago, Ill.
"Naujienos," 1739 South Halsted Street, Chicago, Ill.
Frank L. Savickas, 726 West 18th Street, Chicago, Ill.
V. M. Stulpinas & Co., 3311 S. Halsted St., Chicago, Ill.
Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
John J. Zolp, 4559 South Paulina Street, Chicago, Ill.

BALTIC AMERICAN LINE, 120 N. La Salle St., Chicago, Ill.

Town of Lake Council 13.

We sure do take our hats off to the girls in our council, by the way they handled the Bunco Party. It sure was great you can bet your last dime on that; what do you say boys.

But on the other hand, noticed several of our dashing young boys, all slicked up with Shinola and come to meeting faces all smiles, and smiles and smiles. Now here is another rather funny angle to three of our young men—why do they wear Black William Tell ties; migosh it looks serious.

There was Johnny Maurius, he smiled and he smiled, but nobody introduced him. Al Gerches, our young obliging artist, has strayed a whole lot, but it is really too bad that he can't wink. Maybe he could, who knows? Our dashing young cavalier Al Isingas, him with the blonde hair, had no luck, not even with the girls; s'to bad Al, s'to bad. Tony, that old son of a gun left alone, which is a fact never unheard before, must be his charm doesn't work any more; better get a rabbit's foot Tony. By golly, I most forgot our Vincent Stancikas, the young man with the Peerless sedan; he's a nice fellow and all that, but gosh I wish he'd give us young slim sheiks a chance, gee he takes all the nice girls home. Maybe he's a good dancer, I've heard it said around our council that he is going to make his debut on April 23, the night of our grand and glorious spring dance; gee, I want to see Vincent dance; oh, boy, just watch him.

I wish that Ed would get a new pipe; the one he has now smells too much.

The Flat Tire'd Nincompooop

š š š

Daugelis kuopų raštininkų dejuoja, būk jiems nesiseka iškolektuoti mėnesinių mokesnių. Kodėl Vytei Onutei Stašaičiūtei sekasi? Ji iškolektuoja net užsilikusius mokesnius. Kaip ji padaro tai paslaptis, klauskite jos, tai pasakys. Well, she is a smart young girl, anyway.

š š š

Assuredly.

Temperance Lecturer.—If I lead a donkey up to a pail of water and a pail of beer, which would he choose to drink?

Member of Audience.—The water.

Lecturer.—And why?

Member of Audience.—Because he's an ass. Ex-blaivininkas

š š š

Frosh.—Mamma, can I go out and play?

Mamma.—What! With those holes in your trousers?

Frosh.—No; with the kids across the street.

Council 13, Town of Lake.

Well, boys, you had better wake up and not let those females get ahead of us. By golly, look what they did at the Bunco Party, and I've heard that they are planning to do some other things, what they are I cannot give you any information on.

All the young men of the council want to thank the girls, namely, Charlotte Bartkus and Vallie Yuknis, for the wonderful work they did, despite the handicap of bad weather, but gee-whiz, what a crowd you women brought in.

Say, but you all should see our Vice-President run a meeting; my gosh, all the boys shure nuff said she's the Cat's Turkish Towel right there. Well, well (as Bruno Yuskie says) Stella Kuchinskaitė your gosh darn good, yeah, you bet.

But nevertheless us boys is gonna do somting to you all, yust sit around and watch. My gosh wait till the great, big grand and galoriaus Šokis comes off, and our Vincent Stancikas will make his debut (in the marriage circle); m-gosh it will be worth coming to see; maybe us boys will get our good name back again, eh what chappies.

Ed Stankus is raising whiskers, and he's gonna get a new pipe. (Maybe the new one won't smell so much).

Ski-ti-biri-bickis

š š š

In These Spiritless Days.

A stranger got off the train at Hamilton while the city was in a state of gloom owing to the flu. After wandering about the streets he entered a drug store and asked:

"Can you let me have a little whiskey?"

"Can't do it. We're allowed to sell spirits only for medicinal purposes."

"That's what I want it for," said the stranger. "This town gives me a pain."

š š š

His Advances.

Father.—Young man, I understand you have made advances to my daughter.

Young Man.—Yes, sir. I wasn't going to say anything about it, but now you've mentioned it, I wish you could get her to pay me back.

Vytauto ainys

š š š

Low Bridge.

"Mama, you've got an awful big mouth, haven't you?"

"Why, I don't think so, dear, what makes you ask?"

"'Cause I heard pap tell my new nurse that you swallowed everything!"

š š š

If America runs out of gold it can always fall back on discarded wedding rings. Našlys

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakaraš: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 West 22nd Street,
Cor. S. Leavitt St., Phone Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val.: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.

Trečiadieniais ir šventadieniais sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN

DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4964 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Boulevard 7820 Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlio 10 iki 12 d.

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.

Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos,
tai geriausia ir švaresniausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Phone Cicero 311

GRANT WORKS COAL YARD

ADAM BERNADISUS, Prop.

16th STREET and 49th COURT, CICERO, ILL.